

JOURNAL

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Vierailu Venäjälle</i> <i>Cathy Jones</i>	1
<i>Mietteitä Vancouverin IC99:stä</i> <i>Sioux Harvey, Cathy Jones, James Woodward</i>	3
<i>Laiton IV osan painos</i>	4
<i>Planeettamme tulevaisuus "tunnettuna" ja</i> <i>"tuntemattomana" todellisuutena (2)</i> <i>Peep Söber, Viro</i>	5
<i>Urantia-kirjassa ristiriitaisuuksia vai luovia jän-</i> <i>nitteitä</i> <i>Jeffrey Wattles, Yhdysvallat</i>	10
<i>Valinnat tehdään mielen areenalla</i> <i>Chris Moseley, Iso-Britannia</i>	13
<i>Kiina — syytä olla iloinen</i> <i>Mark Philip Bloomfield, Iso-Britannia</i>	14
<i>Urantia-kirja islamin maailmassa</i> <i>Georges Michelson-Dupont, Ranska</i>	14
<i>Pitäkäämme tiedemiehiä kumppaneinamme</i> <i>Neal Waldrop, Sveitsi</i>	16
<i>IUA Journalin tehtävänasettelu</i>	18
<i>Internetin Urantia-kirja -koulu (UBIS)</i>	19
<i>Tuhatvuosialoittekomitean julkilausuma</i>	19

Vierailu Venäjälle

CATHY JONES, IUA:N HALLINTOTYÖNTEKIJÄ

Sain kutsun vierailla Pietarissa **Vitali Kondratjeviltä**, eläkkeellä olevalta lääkäriltä, josta on tulos-
sa Urantia- säätiön Venäjän-edustaja. Monituiset byrokratian koukerot selvitettyään hänestä on tullut kirjan jakelija, jonka toimin *Kniga Urantii* leviää Venäjälle. Vuonna 1997 Georges Michelson-Dupont ja Tom Burns esittivät venäjännöksen Venäjän kansalle, mutta heidän mukanaan kirjoja kulkeutui maahan vain muutama. Vitalin väsymättömien ponnistusten tuloksena 900 *Urantia-kirjan* venäjännöksen kappaletta saapui Vitalin toimistoon 29.6.1999.

Elokuun 25 päivänä minua oli lentokentällä vastaanottamassa Vitali seurassaan Andrei Reznikov, joka oli suostunut tulkikseni Pietarissa oloni ajaksi. Venäjällä syntynyt Andrei työskentelee englannin kielen professorina ja on Suomessa asuvan Michaelin veli. Nämä kaksi veljestä, jotka ovat lukeneet kirjan englannin kielellä ainakin viidesti, toimivat maanmiestensä käsissä nyt kuluvan kirjan ensisijaisina kääntäjinä.

Ensimmäisen iltapäivän ja illan vietin Vitalin ja hänen vaimonsa Irina Multsharskajan seurassa. Andrei, huippukääntäjäni, oli mukana koko vierailun ajan, joten minulla oli tilaisuus käydä keskeytymättömiä keskusteluja kasvoista kasvoihin. Tapaamispaikkanamme oli Vitalin ja Irinan kodin lähellä sijaitseva kirjasto.

Aluksi keskustelun aiheena olivat erilaiset tapahtumakulut ja säätiön toimiston tarpeellisuus, minkä jälkeen keskityimme lukijatilanteen kartoittamiseen. Vitali kertoi, että hän on kiinnittänyt kirjastoin ilmoitustauluille kokoustiedotuksia tiedottaen *Urantia-kirjaa* käsittelevistä luennoista. Kokouksissa on käynyt säännöllisesti muutama ihminen. Hän on antanut kotiläksyjä seuraavalla kerralla keskusteltavaksi, mutta osanottajat eivät ole halukkaita keskustelemaan. Vitali arvioi syyksi sen, etteivät ihmiset ole vuosikautia jatkuneesta kommunistisesta kontrollista johtuen tottuneet avoimeen itseilmaisuuksiin. Perjantaisiksi oli kutsuttu koolle kokous ilmoituksin, että mukana olisi edustaja Amerikasta. Vitali neuvoi minua olemaan odottamasta liikoja arvelen kuitenkin jokusen sentään vaivautuvan paikalle.

Torstaina Pietarin suurenmoinen maailma avautui minulle. Näimme muutamia keisari Pietari Suuren arkitehtonisia mestariluomuksia ja näimme *Joutsenlampi*-baletin esityksen.

Vaikka vanhat palatsit ja sillat ovatkin näyttäviä, kaupungin rakennuksia ja leveitä katuja ei saksalaispiirityksen ja kommunistihallinnon aikana pahastikaan pidetty kunnossa. Aikakausien välillä näkyi selvä ero, ja minua hämmästytti nähdä tyylikkäästi pukeutuneita nuoria naisia korkokengissään kävelemässä mukulakivisiä jalkakäytäviä. Ihmisiä katsellessani panin merkillä, miten paljon oli vanhuksia, jotka kulkivat maalaisen asussa. Heidän vakavia ja hymyttömiä kasvoja katsel-

lessani näin niissä ylpeän, lujan ja rohkean kansan, joka on selvinnyt pitkistä kylmistä talvista, taloudellisista mullistuksista ja pitkistä henkilökohtaisen vapauden puutteen vuosista.

Perjantaina menimme kirjaston teatterimaiseen saliin, jossa on viitisenkymmentä punasamettista tuolia käytävän kahta puolen. Astuessamme sisään meitä tervehti noin 15 henkilöä, jotka odottivat meitä kasvot **hymyssä**. Istuutuessani Vitalin ja Andrein kanssa pöydän ääreen sisälle saapui lisää väkeä niin, että sali oli kohta lähes täynnä.

Salissa oli paljon kasvoja, joita Vitali ei tuntenut. Ilmoitustaulun ilmoitus oli ilmeisesti pannut sanan kiertämään. Avaussanoissaan Vitali kertoi kirjanmyynnin alkamisesta ja siitä, mitä hän tekee säätiön edustajana. Hänen kertoessaan ensimmäisen kirjaerän saapumisesta, yleisö alkoi osoittaa suosiotaan. Sen jälkeen hän esitteli Andrein ja minut.

En ollut valmistanut tilaisuutta varten mitään puhetta, esitin sen sijaan säätiön johtokunnan, toimeenpanevan johtajan ja henkilökunnan sekä kansallisen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajain neuvoston ja koordinoitukomitean terveiset.

Kun annettiin tilaisuus esittää kysymyksiä, ensimmäisessä niistä tiedusteltiin johtokunnasta, keitä siihen kuuluu, mitä he tekevät, mitkä heidän velvollisuutensa ovat ja miten järjestelmä toimii. Selvitin, että johtokunnan ensisijainen velvollisuus on painattaa kirjaa, pitää se muuttumattomana ja huolehtia siitä, että on ryhmä, joka levittää sen opetuksia, mikä johdatti minut esittelemään myös IUA:ta. Selitin, että järjestö on vain tukiranka, tehtäväpainotteinen organisaatio, joka kokoontuu vain jotakin tehdäkseen: opiskellakseen ja toteuttaakseen *Urantia-kirjan* opetuksia käytännössä sekä viedäkseen maailmalle viestin, että Jumala asuu ihmisten mielessä ja sydämessä ja antaa opastusta heidän elämänsä. Olemme ryhmä uskovia, jotka uskovat Jeesukseen uskontoon, ei uskontoon Jeesuksesta. Samalla hetkellä Irina, muuan eturivissä istuva kaunis nainen, nousi ja sanoi: ”Uskomme kaiken, mitä olette sanonut. Olemme harjoittaneet tuota jo yhdeksän vuotta. Olemme valmiita liittymään IUA:han vaikka heti!” Samalla neljatoista ihmistä nousi spontaanisti seisaalleen ja antoi hymyssä suin nyökkäyksillään ymmärtää, että asia oli juuri niin.

Irina (tavallinen venäläinen nimi) sanoi olleensa poissa kaupungista vuonna 1997, kun venäjännöstä esiteltiin. Hän oli kuitenkin saanut englanninkielisen kirjan jo vuonna 1990. Tulkin avulla hän oli lukenut koko kirjan ja ryhtynyt pitämään Urantia-luentoja monissa kaupungeissa.

Hän ja hänen mukanaan tullut ryhmä kutsui meidät kolme kokoontumaan kotiinsa seuraavana päivänä,

jolloin tapasimme ryhmän muut jäsenet. Sen jälkeen, kun oli esitetty lisää kysymyksiä ja vastauksia, sovittiin, että tapasimme seuraavana iltapäivänä. Se ei alunperin kuulunut suunnitelmiimme, mutta nyt se ajoi kaiken muun edelle.

Lauantai-iltapäivän tapaaminen oli jotakin, jonka muistan ikuisesti! Kokoonnuimme Irinan tyyppilliseen venäläiseen asuntoon kolmannessa kerroksessa. Kaksikymmentä henkilöä oli valmistellut herkullisen kasvisaterian omien puutarhojensa uutishedelmistä.

Ennen ruokailua jokainen olohuoneessa istuja ryhtyi kertomaan omasta totuuden etsiskelystään. Paikalla oli miehiä ja naisia, jotka olivat opettajia, insinöörejä, kirjanpitäjiä ja eläkeläisiä. Vaikka heille oli opetettu kommunismia, monet olivat sisimmässään tunteneet, että oli olemassa jotakin parempaa — jotkut tiesivät, että se muu oli Jumala, joka kutsui. Heidän etsintänsä päättyi, kun he kuulivat Irinan esitelmöivän.

Toisinaan he kokoontuvat päivittäin. Päästyään ensin vankkaan ymmärrykseen opetuksista heidän seuraavana päämääränään on, että jokainen muodostaa Irinan ryhmän kaltaisen ryhmän. Kerta toisensa jälkeen he ilmaisivat kiitollisuutensa säätiölle ja kääntäjille siitä, että nämä olivat antaneet *Urantia-kirjan* heille heidän omalla kielellään.

Mielessäni liikkui kaikkien näiden sielua luotaavien kertomusten aikana seuraava katkelma:

Uskonto on niin elinvoimaista, että se selviytyy oppineisuuden puutteestakin. Se elää, vaikka se saastuisikin erbeelli-

sistä kosmologioista ja vääristä filosofioista; se selviytyy jopa metafysiikan sekasortoisuudesta. Kaikissa uskonnon historiaan kuuluvissa moninaisissa vaiheissa, niiden alusta niiden loppuun, säilyy olemassa olevana aina se, mikä on välttämätöntä ihmisen edistymiselle ja eloonjäämiselle: eettinen omatunto ja moraalinen tietoisuus [1107:8].

Näytöksenä siitä, miten he ottavat yhteyttä AjatukSENSUUNTAJAANSÄ, seisoiimme pöörissä toisiamme kädestä pitäen ja olka olkapäätä vasten Irinan esittäessä kauden rukouksen minkä olen koskaan kuullut. Huoneessa vallinnut tunnelma oli kerta kaikkiaan sanoin kuvaamattomissa.

Tulin Irinan kanssa jutelllessani tietämään, että hän on sekä filosofian että psykologian maisteri, taloustieteilijä mutta myös näytelmäkirjailija ja tuottaja. Työnsä ohella hän pitää ryhmille Urantia-luentoja monissa kaupungeissa. Siellä täällä syrjäseuduilla asuvien yksittäisten lukijoiden lisäksi useissa kaupungeissa toimii suuria ryhmiä: Pietarissa 32 henkilöä; Kiovassa 56; Harkovassa 100+; Tshernovitsissa 50; Dnepropetrovskissa 80; Odessassa 100+; Voronezhissa 50; Zhitomirissa 40; Moskovassa 30 ja Andrein kotikaupungissa Petroskoissa 15.

Lupasin heille, että he **saavat** IUA:n toukokuussa 2000.

Eron hetkellä sanoin ryhmälle: Lenin yritti valloittaa maailman Jumalatta. Venäjän kansa tulee valloittamaan maailman rakkauden avulla Jumalalle.

Mietteitä Vancouverin IC 99:stä

KATKELMIA SIOUX HARVEYN, CATHY JONESIN JA JAMES WOODWARDIN RAPORTEISTA

IC 99-konferenssi oli ällistytävä kokemus. Tällainen kansainvälinen konferenssi (IC) järjestetään joka kolmas vuosi, ja juhliminen on sen ilmapöytä. IC:itten väli vuosina Fellowshipillä on kesäisin opintotilaisuus, joka keskittyy jonkin kirjasta otetun aiheen yksityiskohtaiseen tarkasteluun. Opintotilaisuuksissa on selvästi vähemmän mukanaolijoita. IUA-konferenssimme ovat paljon suuremmissa määrin kirjaan keskittyviä. Nämä kolme kokousta sopivat vallan hyvin yhteen, sillä kaikilla on oma tarkoituksensa.

Fellowshipin konklaavi

Elokuun 7:ntenä, konferenssin aattopäivänä, noin 20 IUA-yhdistysten jäsentä osallistui Fellowshipin jäsen eurojen konklaaviin, jonka aloitteentekijänä toimi Chicagon Ensimmäinen Seura. Tilaisuus oli merkittävä, sillä vastaavanlaista kokousta ei ole pidetty sitten 1980-luvun, ja IUA ottikin kutsun lämpimästi vastaan.

Tilaisuuden yhteispuheenjohtajina toimivat Barbara Newsome Fellowshipistä ja Cathy Jones IUA:sta. Kokouksen tarkoituksena oli löytää keinoja työskennellä yhdessä omassa yhteisöissämme. Tässä mielessä kokous oli raikava menestys. Saimme kuulla monia raportteja yhteisistä tilaisuuksista ja projekteista.

Menimme kokoukseen rakkauden ja veljeyden hengessä, ja kokous päättyi täsmälleen samassa hengessä. Järjestöjen erimielisyyksien ratkaisemista ei edes tavoiteltu. IUA teki varsin selväksi, että olemme täysin varmoja siitä, mitkä periaatteemme ja tavoitteemme ovat, ja että tulemme jatkossakin toteuttamaan toteuttamisen arvoisia hankkeita, joiden keskipisteessä on *Urantia-kirjan* opetusten levittämien Säätiöjulistuksen pykälään 3.4. perustuvalla tavalla.

Konklaavi pani alulle tietyn prosessin pikemminkin kuin oli päämäärä sinänsä. Useimmin kuultu kommentti oli, että kokous ”rohkaisi” mukanaolijoita. Mo-

net puhuivat järjestöllisen tervehtymisen jatkumisesta ja siitä, että he olivat saaneet tähän uutta motivaatiota. Kokouksessa samoin kuin kaikkina viitenä konferenssipäivänä vallitsi avoimuuden ja hyvätahdon tunne.

Viisi konferenssipäivää

Olla usean sadan lukijan kanssa samassa ympäristössä on ihka erikoista. Vancouverin konferenssiin kerääntyi yli 905 lukijaa, joista 79 oli lapsia, 40 teini-ikäisiä ja 786 aikuisia.

Tavoitteemme päästä siihen, että jaamme Isän rakkauden toisten kanssa ja yllämme hengen johdatuksessa olemiseen oli konferenssin keskustelunäkökulmana. Kunakin aamuna istuuduimme palvomaan yhdessä suurenmoisessa Chan Centerissä.

Ohjelma oli monipuolinen, kuten saattoi odottaa. Siihen kuului kanavojia, ufoja ja kirjan historian tutkimusta samoin kuin vertausten ja mietiskelyn käsittelyä, rukouspiirejä ja riittämiin palvontaa ja hengelliseen kasvuun keskittyviä tilaisuuksia, joten jokaiselle etsijälle oli tarjolla jotakin. Tarjolla oli valtaisa määrä monipuolisia koulutuksellisia ja rikastuttavia työryhmiä. Oli vaikeata seuloa edes kaikkia läpi ja päättää, mihin menee mukaan.

Täysistuntopuhujiin kuuluivat Gard Jameson, Paul Snider, David Kantor, Janet Graham ja Paula Thompson. Viihdykettä tarjosivat Urantia-kuoro, Vancouverin kuoro, Pato Banton, Buffy St. Marie, Striders, Tom Choquette, Francyl Gawryn sekä Urantia-penskat (4—17-vuotiaat), jotka lauloivat viimeisenä aamuna yhdessä Pato Bantonin kanssa laulun ”One World Is Enough” [Yksi maailma riittää]. Paljon saimme kuulla myös kotikutoista musiikkia ja improvisoitua jammausta. Pitäneen ihan erikseen mainita duetto ”You Are My Miracle” [Olet ihmeeni] tähtinä tunnetusti lahjakkaat laulajat Richard Keeler ja Kathleen Swadling. Bob Solone soitti pianolla inspiroivan musiikkikappaleen aamunavauksena. Meitä kaikkia ilostutti, nostatti ja meissä aiheutti kiitollisuutta se, että joukossamme on näin suurelta syvyydeltä lahjakkuuksia.

Tosiaankin mukavaa oli se, että ympärillä juoksi niin paljon lapsia ja nuoria aikuisia, jotka nauttivat lomailusta ja osallistuivat rientoihin mutta aikuiset

omaan arvoonsa jättäen. Penskoille räätälöidyt ohjelmat ja toiminnot olivat suurenmoisia, ja aika ajoin näytti siltä, että heillä on menossa oma mini-konferenssinsa. Nostamme hattua Sara Blackstockille apujoukkoineen.

Säätiön johtokunnan esiintyminen maanantaina otettiin hyvin vastaan. Yleisön joukosta monikin kommentoi, että oli pitänyt kuulemastaan. Richard Keelerin puhe oli erityisen liikuttava ja jätti kuulijat toivon valtaan.

Perjantaisessa yleisneuvoston kokouksessa Fellowship hyväksyi päätöslauselman Tuhattuvaloisuuskomitean suositteleman, IUA:n kanssa luotavan allianssin tukemisesta.

Yksi suurimmista haasteista on jatkaa henkilöiden välisten suhteiden rakentamista kummankin lukijajärjestön välillä. Mikään ei samassa määrin anna meille potentiaalia ratkaista erimielisyyksiämme kuin ihmisinä toisiimme tutustuminen. Siinä juuri rakkaus voi kasvaa. Olemme kokeneet mullistuksia ja konflikteja, jotka ovat johtaneet keskinäiseen epäluottamukseen. Paraneminen on kuitenkin menossa, ja ny näyttää siltä, että haluamme kyetä yhtenä yksikkönä parempaan.

On ihana uskovien perhe se, mitä me kaikki olemme. Kummankin organisaation vahvuus on niiden asialle omistautuneiden, lahjakkaiden ja kehittyvien persoonallisuuksien sisimmässä, jotka kumpaankin ryhmään kuuluvat. Jäsenyys on vain yksi pieni osa siitä, mitä me olemme, jos kohta se viimeisten kymmenen vuoden aikana onkin myötävaikuttanut kokemaamme murheeseen, joka ei ole ollut mitään vähäistä. Miellet ja sydämet ovat rajan molemmin puolin kummankin muuttumassa, vaikka ristiriidat aina otsikoita hallitsevatkin. Kysymys on paljolti seuraavan analogian kaltainen: ihmiset enimmäkseen vain koettavat selvittää elämästään parhaansa mukaan. Niin tekevät kaikki heidän naapurinsakin, mutta kun uutisotsikko kirkuu, että on tapahtunut kammottava rikos, ihmiset asettavat vaakalaudalle yhteisöönkuulumisensa ja hyvätapaisuutensa.

Menneisyyden sensaatiotakuus ei nykyään näytä saavuttavan vastakaikua useimpien lukijoiden kohdalla, ja rukoilemme, että järjestöjen johto on asettumassa anteeksiantamisen ja yhteenkuuluvaisuuden hengessä tulevaisuudessa suoritettavalle työlle omistautumisen kannalle. Mitään muuta vaihtoehtoa ei todellakaan ole.

LAITON IV OSAN PAINOS

Toteamme suruksemme, että yksi veljistämme ja lukijatovereistamme Harry McMullan III on nähnyt hyväksisi julkaista erikseen englanninkielisen *Urantia-kirjan* IV osan.

Pidämme seuraavista syistä turmiollisena sitä, että herra McMullan julkaisi IV osan erillään osista I, II ja III:

1. Se on laitonta.
2. Se ei säilytä tekstiä — koko tekstiä — koskemattomana.

3. Se tekee täysin tyjiksi kirjan laatijoiden vaivannäön, kun he antoivat meille huolellisesti piirretyn kuvan kosmoksesta, sen alkuperästä, historiasta ja kohtalosta suhteessa Jeesuksen, Luoja-Poikamme, elämään ja opetukseen siinä, millä tavoin hänet kirjan osissa I, II, III ja IV huolellisesti esitellään.
4. Se rohkaisee muita rikkomaan kirjan kokonaisuuden, rikkomaan lakia ja loukkaamaan tekijänoikeuksia.
5. Se esittää Urantia-opetukset kristillisenä kulttina — varsinkin kun kirjan kannessa esiintyy ristiinnaulittu Kristus — pikemminkin kuin viidentenä käänteentekeväenä ilmoituksena koko maailmalle. Säätio on toiminut valppaasti, jottei *Urantia-kirja* tulisi esitetyksi uutena ”valkoisen miehen” uskontona — kuten arabian- ja koreankielinen käännös sekä johtokunnan jäsenten hiljattainen matka islamilaiseen Senegaliin osoittavat.
6. Se on uhmakas häväistys yhtenäisyysaloitteita kohtaan.

Urantia-säätio harkitsee parhaillaan asian osalta oikeudellista kantaansa ja vastatoimiaan. Säätio pyytää sinua rohkaisemaan ihmisiä viidennen aikakautisen ilmoituksen laittoman, auktorisoimattoman ja osittaisen esityksen boikotointiin.

Urantia-säätio, 22.6.1999

Planeettamme tulevaisuus ”tunnettuna” ja ”tuntemattomana” todellisuutena

PEEP SÖBER
Tallinna, Viro

Urantia-kirjan lukijakonferenssi Viron Karepassa 12.8.1998

II OSA. Planeettamme tulevaisuus — tieteellisiä ja profetallisia ennusteita

Nykyyhminen panee luottamuksensa herkästi tieteeseen; tarkastelkaamme siksi joitakin tieteellisiä väittämiä.

YK:n hiljattain julkaisema tutkimus osoittaa, että maailman väestö on 7,4 miljardia vuonna 2050 ja 10,8 miljardia vuonna 2150. Näkemys on itse asiassa varsin optimistinen ja perustuu olettamukseen, että jokainen nainen synnyttäisi vain kaksi lasta. Näköala muuttuu perin juurin, jos keskimääräinen syntyvyys pysyy yhtä korkealla kuin se on ollut vuodet 1990—1995. Viimeksi mainitun skenaarion mukaan tätä planeettaa asuttaa 269 miljardia asukasta vuonna 2150 eli noin 20 kertaa enemmän kuin YK:n tutkimus ennustaa! Pystytkö näkemään mielessäsi USA:n, jonka väkiluku on 12 miljardia, tai pikku Viromme 75-miljoonaisine asukkaineen? Toinen näkökohta: vuonna 2150 kehittyneet maat edustavat vain 10:tä prosenttia maailman väestöstä nykyisen 19 prosentin sijasta. Ei vaadi paljon ennustaa, että maailma kokee mullistavan kriisin joskus vuosien 2030 ja 2050 välillä. Planeettamme ei yksinkertaisesti kykene pitämään yllä noin massiivisia väestömääriä. Energia- ja muut luonnonvaramme ehtyvät. Tämänhetkinen ekologinen kriisi näyttää silloin lasten leikiltä sitä huomattavasti vakavampiin ongelmiin verrattaessa.

Onko näihin ongelmiin ratkaisua? Minusta tuntuu, ettei käytännöllisesti katsoen mitään ole saavutettu. Kulutuksesta ja markkinoista on tullut uusi uskonto. Tämän ”uskonnon” näkökulmasta vain hetkellinen nautinto on todellisuutta; tulevaisuutta arvioidaan vain sen mukaan, miten tuotetaan aineellisia tavaroita yhä suuremmat määrät ja miten saadaan ihmiset ne kulutta-

maan.

Valtioidemme johtajilta puuttuu rohkeus kertoa murheellinen uutinen meille. He tietävät sen, mutta he eivät julista sitä, että ensi vuosisadan kuluessa perinteiset energialähteemme — öljy ja kaasu — todennäköisesti ehtyvät kaikkein optimistisimmankin väestökehityksen oloissa.

Tarkoitukseni ei ole pelottelu tai ”maailmanparannuskampanjan” nostattaminen. Halusin vain saattaa tietoonne sen itse asiassa erittäin vaaranalaisen tilanteen, joka on edessämme. Tilanne saattaa saada meidät uskomaan, että tulevaisuuden enkeleillä, Melkisedekeillä, Kristus Mikaelilla ja muilla on kenties ratkaisu tähän nousevaan kriisiin. Itse suhtaudun perin pessimistisesti ihmiskunnan kykyihin hallita tilanne ja ratkaista se omin neuvoin. Mitä *Urantia-kirja* sanoo?

Maaailmanlaajuisesta näkökulmasta katsottuna liikakansoitus ei ole koskaan menneisyydessä ollut vakava ongelma, mutta jos sotiminen vähenee ja tiede saa ihmistä vaivaavat sairaudet yhä paremmin hallintaansa, siitä saattaa läbitulla vai- suudessa [korostus minun] tulla vakava ongelma. Silloin on maailman johtajien viisaus oleva kovalla koetuksella. Onko Urantian mahtimiehillä silloin ymmärrystä ja rohkeutta ryhtyä vaalimaan keskitason eli vakiintuneen ihmisen lisääntymistä normaalin yläpuolella olevien äärimmäisyyksien ja normaalin alapuolella olevien, valtavasti lisääntyvien ryhmien sijasta [770:8].

Sodan tubot aina välillä teitä kaubistuttavat, mutta teidän tulisi käsittää, että on välttämätöntä tuottaa suuria kuolevaisjoukkoja, koska ne tarjoavat runsaammat mahdollisuudet sosiaaliseen ja moraaliseen kehittymiseen. Kun bedelmällisyys siis on

planeetalla voimakasta, ilmenee pian vakava liikkainsoitusongelma. Useimmat asutuista maailmoista ovat pieniä, Urantia on keskikokoinen, ehkä aavituksen verran alikokoinen. Kansallisen väkiluvun pitäminen ihannemääränsä puitteissa kohen-taa kulttuuria ja ehkäisee sotaa. Viisas se kansakunta, joka tietää, milloin lakata kasvamisesta [908:1].

On luonnollista, että ihmiset kaipaavat parempaa elintasoja. Mutta korkeampi elintaso ei voi olla elämämme **ainoa päämäärä**.

Alussa elämä oli olemassaolotaistelua; nyt se on elintasotaistelua; seuraavaksi se tulee olemaan kamppailua ajattelun laadusta eli siitä, mikä on inhimillisen olemassaolon seuraava mainen tavoite [910:1].

Mekaaniset keksinnöt ja tietämyksen leviäminen muok-kaavat sivilisaatiota kaiken aikaa. Mikäli halutaan välttää kulttuurinen katastrofi, on pakko suorittaa tiettyjä taloudellisia uudistustoimia ja sosiaalisia muutoksia. Tämä uusi ja tulossa oleva yhteiskuntajärjestys ei vielä vuosikymmentenkaan asettautu itsetyytyväisenä aloilleen. Ihmisrodun on mukauduttava jatkuviin muutoksiin, järjestelyihin ja uudelleenjärjestelyihin. Ihmiskunta on matkalla kohti uutta ja paljastamatonta planetaarista kohtaloa [1086:4].

Sivilisaatiota uhkaa toinenkin vakava vaara, ja se tulee avaruudesta. Todennäköisyysteoria ja astronomit eivät kyenneet kertomaan riittävän ajoissa ennakoita, että Jupiteriin putoaisi komeetta vuonna 1994. Siitä alkaen astronomit ovat kiinnittäneet paljon ja vakavaa huomiota yllättävien asteroidien ja komeettojen muodostamaan vaaraan. Tiedämme asteroidista 1997XF 11, joka viistää säännöllisesti Maan kiertorataa. Vuonna 2028 tämä asteroidi saattaa lähestyä Maata niinkin lyhyen matkan kuin 48.000 kilometrin päähän. Näin osoittavat viimeisimmät laskelmat. Kyseisen taivaan-kappaleen halkaisija on ”vain” 1,5 km.

Asteroidit ovat todellinen vaara. Meidän on hyvä muistaa, että nämä vähäisemmät taivaankappaleet, joiden kesimääräinen halkaisija on kilometri, voidaan tavallisesti havaita vain 25—50 päivää ennen ohitushetkeä. Suuremmat asteroidit voidaan huomata aikaisemmin, mutta jos ne todellakin syöksyvät maan pinnalle, katastrofi on mittasuhteiltaan ennalta arvaamaton.

Olemme saaneet tietää Yhdysvaltain kongressin asettaneen erillisiä tutkijaryhmiä tutkimaan tätä vaaraa ja senaatti on myöntänyt tarkoitukseen miljardi dollaria. Myös Venäjällä toimii samankaltaisia tutkijaryhmiä.

Viimeisin tämäntyyppinen vaarallinen tilanne sattui 20.5.1993, jolloin 5—10 kilometriä halkaisijaltaan oleva asteroidi ohitti planeettamme ”vain” 150.000 kilometrin päästä. Tähtitieteessä 150.000 kilometriä on todella lyhyt väli. Astronomit kuitenkin havaitsivat sen vasta päivää myöhemmin eli 21.5.

Viimeisten viiden vuoden aikana astronomit ovat löytäneet kaksikymmentä uutta Centaur-nimistä komeettaa, jotka eivät ole vielä ohittaneet Aurinkoa. Niiden radat ovat epäsäännöllisiä ja niiden halkaisijan vaihteluväli on 100—300 km. Astronomit pitävät mahdollisena, että jotkin näistä komeetoista saattavat muutaman vuosisadan kuluessa syöksyä Aurinkoon tai jollekin aurinkokuntamme planeetoista. Astronomit

odottavat löytävänsä samanlaisia komeettoja muutama lähivuoden aikana vielä lisää.

Uskolliset voivat väittää uskovansa Isän suojelevan heitä. Me *URANTIA-kirjan* lukijat saatamme uskoa, että ikuinen elämä on hengellinen vakuutuksemme. Mutta vaikuttaako kyseinen vakuutus millään tavalla aineelliseen elämäämme tällä planeetalla?

Kuolevainen mieli voi yhdessä hetkessä käydä ajatuksissaan läpi tuhat ja yksi asiaa — katastrofaalisia fyysisiä tapahtumia, kaubistuttavia tapaturmia, hirvittäviä onnettomuuksia, tuskallisia sairauksia ja maailmanlaajuisia vitsauksia — ja kysyä, korreloivatko tällaiset koettelemukset Korkeimman Olennon oletetun toimintakentän tuntemattomaan ohjailuun. Suoraan sanoen me emme sitä tiedä; emme todellakaan ole varmoja asiasta. Mutta me kylläkin havaitsemme, että ajan kuluessa kaikki nämä vaikeat ja enemmän tai vähemmän salaperäiset tilanteet koituvat aina universumien menestykseksi ja edistykseksi. Saattaa olla, että olemassaolon olosuhteet ja elämän selittämättömät vaiheet kutoutuvat kaikki tarkoitukselliseksi, suuriarvoiseksi kuvioksi Korkeimman harjoittaman toiminnan ja Kolminaisuuden suorittaman ylivalvonnan myötä [115:7].

URANTIA-kirjan lukijoilla ei ole mitään syytä uskoa elämän päättyvän maan päällä jonkinlaiseen katastrofiin. Edistymisemme Urantialla ei toisaalta myöskään ole koskaan ollut suoraviivaista. On nähty monia kriisejä ja **äkillisiä** muutoksia. Kuten edellä mainitsin, **yhtäkkiä** havaittu vaarallinen asteroidi saattaa pudota Maahan 25:stä 50:een päivän aikana sen havaitsemisesta lukien. Tiedämme hiljattaisesta laajahkosta kosmisesta katastrofista, joka tapahtui Siperiassa Tunguskan lähellä. Tuon ajan astronomit eivät kyenneet sitä ennalta koimaan.

Meidän on syytä pitää silmällä myös aurinkoa. Tämän vuosisadan kuluessa astronomit ovat hämmästyttävää kyllä panneet merkille tietyn korrelaation aurin-gon magneettisen aktiiviteetin ja maan päällä tapahtuvi-en poliittisten kuuhunkausien välillä. Seuraavat kolme vuotta voivat tältä pohjalta katsottuna olla kokolail-la kuumia. Näiden kolmen vuoden aikana aurinko käy läpi magneettisen aktiiviteettinsa 11-vuotuisjakson kulminaatiovaihetta.

Tämä ei ole oikea paikka käsitellä politiikkaa. Voin vain sanoa, että tämän vuosisadan aikana Yhdysvaltain armeija on puuttunut yksitoista kertaa muiden maiden asioihin, ja joka kerta se on tapahtunut auringon magneettisen aktiiviteetin nousu- tai kulminaatiovaiheessa.

Mutta luokaamme nyt katsaus profettoihin. Siivilöimme pois profetat, joiden profetiat eivät toteutuneet. Sillä keinoin löydämme muutamat harvat oikeat profetat. Yksi heistä on mielestäni kuuluisa Nostradamus. Hän itse väittää saaneensa profetiansa jumalalliselta olennotta. Toimimme viisaasti, jos emme hyväksy mitään tahansa tulkintaa hänen profetioistaan. Meidän tulisi sen sijaan lukea hänen alkuperäisiä tekstejään. Koska osallistumme tähän konferenssiin *URANTIA-kirjan* emmekä Nostradamuksen lukijoina, voin kosketella lyhyesti vain muutamaa kysymystä. Useimmille lienee tuttu hänen kuuluisin ennustuksensa (Quatrain

X 72):

”Vuosi 1999, seitsemäs kuu, taivaalta tulee suuri Kauhun Kuningas palauttamaan eloon mongolien kuninkaan. Ennen sitä ja sen jälkeen Mars hallitsee hyvällä onnella.”

Koska tämä käännös jo on tulkinta, asiasta kiinnostuneiden tulisi tarkastella ranskankielistä alkuperäistekstiä. Jotkut tulkitsijat olettavat ”seitsemannen kuun” tarkoittavan syyskuuta, sillä syyskuu [september] oli roomalaisen kalenterin seitsemäs kuu, ”sept” tarkoittaa ranskassa ”seitsemää”. Saattaa varsin hyvin olla, ettei tuona ajankohtana tapahdu mitään epätavallista. Jos niin käy, se olisi Nostradamuksen ensimmäinen eittämätön harhaus.

Jotkut Nostradamuksen tulkitsijat pitävät ”Kauhun Kuningasta” vaarallisena asteroidina tai komeettana.

”- - taivaalta on putoava niin suuri ylenpalttisuus tulta ja palavia kiviä, ettei mikään säästy liekeiltä. Ja tämä tapahtuu vähän ennen lopullista suurpaloa.” On hyvä tietää, että Nostradamus väitti profetiansa olottuvan vuoteen 3797.

Myös quatrain II 41 saattaa kiinnostaa meitä: ”Suuri tähti palaa seitsemän päivää, pilvi aiheuttaa, että näkyy kaksi aurinkoa. Iso mastiff ulvoo kaiken yöstä kun suuri pontifex vaihtaa maata.” Mielestäni ”suuri pontifex” voi tarkoittaa Kristus Mikaelia, joka toteuttaa Urantialla joitakin muutoksia.

Nykyään tiedetään, että perinteisen ajanlaskumme alku on väärä. Mutta ehkä meidän tulisi laskea vuosituhanneet ei Jeesuksen syntymästä vaan mielummin hänen kasteestaan (tai Totuuden Hengen vuodattamisesta) lukien. Jos teemme niin, toinen vuosituhat siirtyisi menneisyyteen vuonna 2026 tai vastaavasti 2030. Tämä on äärimmäisen tärkeää, jos luemme *URANTIA-kirjasta* seuraavan kohdan:

Planeetan viranomaisten tai järjestelmän ballitsijoiden aloitteesta pannaan aika ajoon toimeen nukkuvien eloonjääneiden erillisiä kuolleistaberättämissä. Tällaisia kuolleistanousuja tapahtuu planeetan ajanlaskun mukaan ainakin kerran vuosituhanneissa, jolloin eivät kaikki, mutta ”monet maan tomussa makaavista heräjävät”. Nämä erityiset kuolleistaberättämiset ovat tilaisuuksia, joissa kerätään yhteen erityisiä ylösnousemuskellisten ryhmiä palvelemaan paikallisuniversumin kuolevaisten taivaaseenousujärjestelmään kuuluvissa erikoistebävissä. Näihin erityisylylösnousemuksiin liittyy sekä käytännön syitä että tunnetekijöitä [568:5].

Löydämme viittauksia jonkinlaiseen kosmiseen tapahtumaan ”lopun aikoina” myös profettojen Daniel ja Hesekiel kirjoituksissa sekä Ilmestyskirjassa.

Jeesus nousi kuolemansa jälkeen kuolleista kolmannen päivän alussa. Ei ole mahdotonta, että hänen seuraajansakin herätetään kuolleista tuosta tapahtumasta

laskettuna kolmannen (Paratiisi-) päivän (eli kolmannen vuosituhannen) alussa.

Ilmoituksenantajain kontaktikomisssiolle antamista ohjeista luemme: ”Se [*URANTIA-kirja*] ei liity käänteentekevän revolusion näyttäviin tapahtumiin.” On selvää, että meitä ei ole kutsuttu panemaan alulle ”käänteentekevää revoluutiota”. Mutta mitä se sitten tarkoittaa? Tiedämme vain, että kirjalla on ”maailmanlaajuinen” tehtävä.

Tiedämme niin ikään, että inhimillisen edistymisen vauhdittamiseen on vain yksi keino, ja tuo keino on ”ylhäältä tuleva paine”. On jokseenkin selvää, että ihmiskunta kokonaisuutena ottaen on vain vähäisessä määrin reagoinut keskihakuiseen rakkauden voimaan; siitä johtuu, että pelon keskipakoinen voima on merkittävän suuri.

Pelko on suojellut meitä ydinsodalta. Neuvostoliiton pelko yhdisti läntiset maat. Voisiko käydä niin, että taivaalta tuleva vaara saa maan kansat ystävällisemmiksi toisiaan kohtaan? Olemmeko ystävällisempiä myös kosmisiä veljiämme kohtaan, jos he tulevat avuksemme vaaran hetkenä?

En usko sattumiin. Mitä tapahtuu, riippuu ihmistahdosta ja jumalallisesta kohtalosta. Miten Urantian kansat havahtuisivat aineellisesta maailmallisuudesta ja uskonnollisesta fanaattisuudesta? Muutoksen tarve on huutava.

Shokkihoitoa käytetään välillä lääketieteellisenä hoitokeinona. Tarvitseeko maailma kokonaisuutena ottaen shokkihoitoa tervehtyäkseen?

Potentiaalisista katastrofeista puhumalla ei saavuta suosiota. Jatkuva uskominen suoraviivaiseen edistymiseen ei kuitenkaan auta meitä todellisen kriisin hetkellä. Koko prosessin syvällisempi ymmärtäminen voi olla meille hyödyllisempää.

URANTIA-kirjan lukijoista voi tuntua kiehtovalta tietää, että 1000-luvulla elänyt irlantilainen profetta Malachy O’Morgair piti hallussaan luetteloa kaikista tulevista paaveista. Hänen luettelonsa mukaan paaveja tulee olemaan enää kaksi. Heidän jälkeensä koittaa tuomiopäivä, hän sanoi. On mahdollista, että tämä tarkoittaa uutta tuomiokauden mukaista tuomiota.

URANTIA-kirja sanoo: *Maailmanne ei - - ole koskaan suoritettu ballinnollista teitäväkäyntiä* [567:6]. Tämä säännöttömyys johtuu kenties siitä, että Caligastia liittyi Luciferin kapinaan ja Aatami ja Eeva rikkoiivat sopimuksensa. Jumalallinen oikeudenmukaisuus panee ehtoja jumalalliselle armeliaisuudelle. Tarkoittaako tämä tosiasiassa sitä, että toiset ihmiset arvioidaan vanhurskaiksi toiset epävanhurskaiksi; toiset pelastetuiksi, toiset pelastumattomiksi; tämä on äärimmäisen tärkeä kysymys.

III OSA. Seitsemän laki

Mitä enemmän totuutta tunnet, sitä enemmän totuutta olet, sitä enemmän voit menneestä ymmärtää ja tulevasta käsittää [1297:3].

Onko meidän mahdollista käsittää ihmisevoluution lakeja, mitä se oli, mitä se on ja mitä se on oleva? On-

ko meille siihen riittävät välineet? Sanojemme ja käsitteidemme tulee olla abstrakteja, yleispäteviä ja riittävän kattavia.

On vaikeaa löytää numeroita yleispätevämpiä ja kattavampia symboleja. Numero 1 voi symboloida yhtä

hetkeä, yhtä ihmistä, jopa yhtä Jumalaa. Ihmiset, jotka ovat edustaneet lähes kaikkia kulttuureja, ovat joskus pohdiskelleet lukujen merkityksiä. Muinaisen Kreikan filosofi ja matemaatikko Pythagoras päätteli, että maailma kokonaisuudessaan perustui lukuihin. Lukiessamme *URANTIA-kirjaa* saatamme panna merkille, että tä-

mä käsitys on osittain totta. Miksi superuniversumien lukumäärä on **seitsemän** eikä neljä tai kolmetoista? Siksi, että Jumaluus jakautui kolmeksi persoonaksi ja mahdollisia kolmen tekijän yhdistelmiä on seitsemän. Seitsemän Valtiashenkeä luotiin samalla tavoin. Evoluution kuvio näyttää siis olevan seuraavanlainen:

I	II	III	IV
1	Jumala Isä	Ajatus	Teesi
2	Jumala Poika	Sana	Antiteesi
3	Jumala Henki	Toiminta	Synteesi
4	Isä ja Poika	Ajatus + Sana	Inspiraatio
5	Isä ja Henki	Ajatus + Toiminta	Ilmennys
6	Poika ja Henki	Sana + Toiminta	Toiminta
7	Isä, Poika ja Henki	Ajatus + Sana + Toiminta	Assimilaatio

Kolme ensimmäistä saraketta löytyvät *URANTIA-kirjasta*; neljäs osoittaa evoluution seitsemän vaihetta siten kuin ne toisinaan esitetään. Koska neljännen sarakkeen käsitteet ovat helpommin käsitettäviä, käytän niitä laajasti. Koska niiden alkuperä on kolmessa Jumaluudessa, on mahdollista että nämä 7 vaihetta ovat yleispäteviä koko evoluution kannalta. Voimme erottaa

siinä kosmisen koodin, joka ehkä auttaa meitä ymmärtämään jokaisen evoluutionmukaisen prosessin kokonaisuutena: sen menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden. Kunhan olemme määritelleet jonkin subjektin nykyisen vaiheen, voimme yleisesti ottaen käsittää sen evoluution koko prosessin.

Tarkastelkaamme alkajaisiksi ihmiselon vaihteita.

1	1-7	Teesi	
2	8-14	Antiteesi	
3	15-21	Synteesi	Nuoruus
4	22-36	Inspiraatio	
5	37-50	Ilmennys	
6	51-64	Toiminta	Aikuisuus
7	65-79	Assimilaatio	Vanhuus

Olen ymmärtänyt, että useimmat meistä löysivät *URANTIA-kirjan*, kun olimme 22:sta 36-vuotiaita eli inspiraatiovaiheessa; olimme totuudenetsijöitä. Sen jälkeen tuomme totuuden julki eli panemme sen toimintaan; siitä tulee osa elämäämme. Lopulta assimi-

loimme totuuden. Kausien pituus vaihtelee yksilöstä toiseen — yllä oleva kaava on vain esimerkki.

Seuraavaksi luomme katseen kristinuskoon:

1	Teesi	Jeesuksen elämä ja opetukset
2	Antiteesi	Juudaksen petos, Pietarin kieltäminen, Jeesuksen ristiinnaulitseminen, apostolit sekasorron vallassa.
3	Synteesi	Jeesuksen kuolelistanousu ja hänen morontiailmestymisensä
4	Inspiraatio	Totuuden Hengen lahjoittaminen, evankeliumiliikkeen alku
5	Ilmennys	Raamattu uskonnon pohjana
6	Toiminta	Kristillinen kirkko keskeisenä organisaationa
7	Assimilaatio	Kristinuskon päättyminen (tuomiokautinen tuomio?)

Luokaamme katsaus aikakautisiin ilmoituksiin:

1	Dalamatian opetukset	Teesi
2	Edentian opetukset	Antiteesi
3	Melkisedekin opetukset	Synteesi
4	Jeesuksen opetukset	Inspiraatio
5	<i>URANTIA-kirjan</i> opetukset	Ilmennys
6	?	Toiminta
7	?	Assimilaatio

Dalamatian opetukset Ensimmäisestä Lähteestä ja Keskuksesta muodostavat eittämättä teesin. Antiteesi

käy selvemmäksi, jos tarkastelemme sitä täydentävänä prinssiippinä. Tiedämme, että Isä lahjoitti kaikki mah-

dolliset ominaisuudet Pojalle. Aatamin ja Eevan tehtävään **anti** tuli mukaan vain kapinan tähden. Muussa tapauksessa heidän tehtävänsä olisi ollut Dalamatian opetuksia täydentävä. *URANTIA-kirja* opettaa, että Aatamit ja Eevat ovat rikkoneet sopimuksiaan myös muilla planeetoilla. Tässä **anti**-vaiheessa on helppo tehdä virheitä. (Avioliittokin kuuluneeseen tähän vaiheeseen. Mies + nainen — se näyttää vaikealta testiltä.)

Melkisedek **syntesoi** luottamuksen ja uskon. Jeesuksen opetukset eivät inspiraationa kaipaa kommenttia. *URANTIA-kirja* sopii ilmennyksenä erittäin hyvin tähän kuvaan. Kirja antaa uuden ilmennyksen muun muassa Jeesuksen opetuksista. Jos Jeesus olisi kirjoittanut opetuksensa kirjaksi, hän olisi inspiraatio-vaiheen osalta ampunut yli, ja koko evoluutioprosessi olisi kärsinyt pahoin.

Jos asetamme vierekkäin neljännen ja viidennen aikakautisen ilmoituksen, ymmärrämme, miksi neljän-

1 Teesi	Ilmoituksen antamisprosessi, kontaktikomissio, foorumi, Urantia-säätiö (1950), Urantia-veljeskunta (1955), <i>The Urantia Book</i> (1955)
2 Antiteesi	Fellowship (1989), IUA (1993), tekijänoikeusriita
3 Synteesi	Säätiö ja Fellowship aloittavat yhteistyön (1997)
4 Inspiraatio	?
5 Ilmennys	?
6 Toiminta	?
7 Assimilaatio	?

Huomaamme, että vaarallisin vaihe on nyt takanamme. Urantia-liike on yhä verrattain nuori, ja seuraavissa vaiheissa on potentiaalisesti paljon saavutettavaa.

Seitsemän laki saattaa osoittautua hyödylliseksi pyrittäessä ymmärrykseen nykyisyydestä. Mikä siinä on hyödyllisintä on se, että tämä lähestymistapa antaa mahdollisuudet nähdä **prosessi kokonaisuudessaan**. Symbolienvarainen ajattelu saattaa tiedemiehestä hie-man omituinen. Se on silti yksi tapa kuvailla maailmaa.

Lopuksi: Meillä kaikilla on pyrkimystä nykyisten käsitystemme ylikorostamiseen, ja niin tehdessämme rajoitamme kasvupotentiaalejamme. Se on luonnollista, sillä me kaipaamme varmuutta. Uskomme helposti huomisen ja jopa ylihuomisenkin olevan tämän päivän kaltainen. Tämä lähestymistapa näyttää **realistiselta**. Yksi esitelmäni tarkoituksista oli vähäisen keikuttaa venettä ja viedä teiltä osa tästä varmuudesta sekä osoittaa, että ihmisen edistyminen ja evoluutio tapahtuvat monen monituisilla tavoilla. Tämä ei toivottavasti ole herättänyt teissä tulevaisuuttamme ajatellen järjettömiä pelkoja ja huolia. Esitykseni lienee ollut vähän provokatiivinen, mutta minusta tuntui, ettei ole paikallaan kertoa teille **vain** hyviä uutisia.

nen vaiheen uskonharjoittajilla on vaikeuksia ymmärtää viidennen vaiheen religionisteja. Viidennen vaiheen uskonharjoittajat eivät yleensä koe samanlaisia vaikeuksia. Koska numero 5 symboloi Isää ja Henkeä, tämä vaihe on vallitsevasti mielen vaihe. Meidän tulee seuraavaksi keskittyä Ajatukseen ja Toimintaan.

Koska tämä seitsenkertainen kaava luonnehtii seitsemää superuniversumia, se antaa meille mahdollisuuden edes jonkinlaiseen aavistukseen muiden superuniversumien luonteesta. Koska Orvontoniamme luonnehtivat Isä, Poika ja Henki, se on luonteeltaan assimilaatio, ja Orvontonista tulee muiden kuuden superuniversumin saavutusten ja kokemusten assimilaatio. Tästä johtuen Orvontonin valmistuminen vaatii paljon enemmän aikaa.

Lopuksi tarkastelemme Urantia-liikettäkin tästä näkökulmasta. Missä nyt olemme?

Olen kuvaillut teille joukon tapoja tarkastella tulevaisuutta. Halusin rajoittaa nykyisiä poliittisia kysymyksiä koskevat kommenttini vähimpään mahdolliseen. Teillä saattaa olla jotakin lisättävää, kysyttävää tai kommentoitavaa. En ole sitä mieltä, että te voitte tai että teidän pitäisi olla kaikista väitteistäni, tulkinnoistani ja selvityksistäni samaa mieltä. Loppujen lopuksi kuitenkin Isän tahto tapahtuu. Ja olen varma, että siitä voimme kaikki olla samaa mieltä.

Nyt kun esitykseni on päässyt vaiheen 1 loppuun, on aika siirtyä vaiheeseen 2 — antiteesi — mikä tarkoittaa kysymyksiä, mielipiteitä ja keskustelua. Samaa kaavaa noudatetaan koko konferenssin ajan.

Viitekirjallisuutta

Cheetham, E. (1993). *The Final Prophecies of Nostradamus*. New York: Warner Books.

Leoni, E. (1961). *Nostradamus: Life and Literature*. New York: Exposition Press.

Mann, A. (1992). *Millennium Prophecies. Predictions for the Year 2000*. Element Books.

Veskimäe, R. (Ed.) (1997). *Universum*. Tallinna

Urantia-kirjassa ristiriitaisuuksia vai luovia jännitteitä?

JEFFREY WATTLES, OHIO, YHDYSVALLAT

Oliko Jeesuksella joskus kiire? Kohdassa 1103:2 sanotaan ”ei koskaan”; kohdassa 1509:1 taas ”vain muutaman kerran”. Voimameko nähdä totuutta, kauneutta ja hyvyyttä aineellisen maailman ilmiöissä? Kyllä (2078:7) ja ei (1137:2). Oletko joskus pannut *Urantia-kirjasta* merkille tällaisia ilmeisiä ristiriitaisuuksia? Miten suhtauduit? Tarjoavatko laatijat itse ohjausta, joka auttaisi tällaisen kokemuksen selvittelyssä? Toisinaan meidän tarvitsee ongelman ratkaistaksemme vain tehdä asioiden välillä yksinkertainen ero; toisinaan taas kysymys ylittää ihmismielen kyvyt; joskus kysymyksessä on haaste, joka vaatii kysymään emotionaalisesti ja kasvattamaan sielua.

Jotkin jännitteet näyttävät verrattain vähämerkityksisiltä. Onko etummainen velvollisuutemme pyrkiä täydellisyyteen (22:1) vai palvoa Jumalaa (303:5)? Mitään tarvetta ei uskoakseni ole tuon eron ratkaisemiseen. Jopa se, esittääkö Jobin kirja erinomaisen (1060:5) vai kehnon (1664:3) käsityksen Jumalasta, näyttää riippuvan siitä, mitä piirteitä kulloinenkin kommentoija halusi korostaa. Toiset jännitteet ovat kovia pähkinöitä. Jos yrittää syntesoida luvissa esitetyjä näköaloja ja vihjeitä aikakautisen ilmoituksen hoitamista ajatellen, se on mahdollottoman vaikea tulkintatehtävä.

Kokonaisuutena ottaen kirjan 196 lukua osoittavat suurenmoista johdonmukaisuutta, mutta johdonmukaisuudessa on näkyviä aukkoja, ja niiden pohdiskelusta voi oppia tärkeitä seikkoja. Muodollisessa logiikassa ristiriitaisuus merkitsee katastrofia, sillä ristiriita tekee mahdolliseksi mielivaltaisen johtopäätöksen. On selvää, että universumin joka puolelta olevien laatijoiden antimien yhteenkokoamista ei hallinnut muodollisen esityksen tuottamisen ”ihanne”. Koska eri kohtien väliset jännitteet ovat todellakin harvinaisia, jotkut lukijat haluavat kieltää ilmeisenkin ristiriidan olemassaolon toteamisen arvellessaan, ettei ilmoitus mitenkään voi sellaisia sisältää ja uskoessaan, että laatijoilla oli hallussaan täysimääräinen tieto ja täydellisen yhteisymmärryksen tulkinnasta. Ilmoitus itsekin esittää vahvat väitteet kirjan sisältämien historiallisten tosiasioiden ja uskonnollisen totuuden kestävydestä (1109:3). Toiset lukijat, jotka pitävät kiinni siitä, ettei uskon tule ruokkia älyllisen rehelliisyyden pettämistä (1114:7), taas etsimällä etsivät ristiriitaisuuksia, mutta tekevät sen hätäisesti, joten heiltä jää huomaamatta, että se, mitä yhdessä kohdassa väitetään, ei koskekaan samaa, mitä toisessa kohdassa kiistetään. Esimerkiksi: *Jumalat eivät luo pahaa eivätkä salli syntiä ja kapinointia* [613:2], Luciferin kapi-

naa koskeva muuan toteamus kuitenkin kuuluu: *[V]aikka emme voikaan päästä perille siitä viisaudesta, joka sallii tällaiset katastrofit* [761:7]. Paratiisilla on täsmällinen maantieteellinen sijaintipaikka (118:5), mutta Paratiisi ei ole avaruudessa (120:2), missä on järkeä vasta, kun alkaa tajuta, että *avaruudella* on varsin spesifinen merkitys tässä tekstissä (120:3).

Luvut tarjoavat aineksia filosofiseen menetelmään käsitellä näitä erilaisia ristiriitaisilta näyttäviä tapauksia.

1. Yhden lajin näennäinen ristiriitaisuus aiheutuu siitä seikasta, että laatijoiden piti monestikin käyttää yhtä ainoaa rajoittuneen sanavarastomme sanaa monien merkitysten kantajana. Tajutessamme, että sellaisilla sanoilla kuin ”Jumala” (3:14—4:12), ”vahvuus”, ”energia” ja ”voima” (9:3—10:5) on monenlaisia merkityksiä, on asianmukaista tutkia asiaa löytääkseen ne moninaiset merkitykset, jotka tiettyyn termiin liitetään, jotta olisi selvillä jonkin kohdan tulkintavaihtoehtoista. Onko esimerkiksi kultainen sääntö vain välitason normi (1573:3), vaiko ihanne (1950:3)? Vastaus riippuu termiin ”kultainen sääntö” liitettävästä merkityksestä. Asiasta on löydettävissä välittävä toteamus kohdista 1650:2 ja 1651:4, joka tekee selkeän eron säännön merkitystasojen välillä ja tarjoaa avaimen muiden kohtien välisten jännitteiden harmonisoimiseen.

Sanojen merkityksen vaihtamistekniikkaan sisältyvä voima tulee esille kommentissa, joka koskee Jeesuksen tapaa puhua taivaan valtakunnasta. Hänen tapanaan oli käyttää samaa termiä puhuessaan eri tilanteissa valtakunnan viidestä eri vaiheesta. *Tämän prosessin kautta, jolla Mikael ja hänen työtoverinsa väbitellen muuttavat ihmisen taibtoa ja sillä keinoin vaikuttavat ihmisen päätöksiin, he niin ikään hitaasti mutta varmasti muuttavat koko ihmiskunnan — sosiaalisen ja muunlaisen — kehityksen kulun* [1863:5].

2. Joihinkin ristiriitaisuuksiin on parasta suhtautua luovina jännitteinä. Niiden harkittuna strategiana näkyy olevan saada lukija ajattelemaan, ja ne ovat haasteena mieltymyksellemme tehdä hätiköityjä päätelmiä. Luovat jännitteet sekä terävöittävät tulkintaa että joustavuttavat mieltä. Laatijat, joiden päämääränä lukijan suhteen on paitsi ihmisjärjen myös Totuuden Hengen ja Ajatuksensuuntaajan työllistäminen (17:2), johdattavat meidät hienovaraisesti suurempaan avoimuuteen tavassamme lukea ja kuunnella, kun totuus on esityksen aiheena. Jos laatijat liittäisivät kuhunkin sanaan aina vain yhden merkityksen, meistä tulisi dogmaatik-

koja, kielelliseen elävyyteen torjuvasti suhtautuvia, kyvyttömiä itsenäiseen ajatteluun ja totuuden julkituomiseen nykyaikaisella ja spontaanilla tavalla (1087:3). Ilmaisun joustavuudesta on apua vapautettaessa lukija ilmoituksen arvovaltaisuuden painolastista.

Jännitteen kumpikin puoli on toisinaan silmiemme edessä samassa lauseessa. Hellävaraisin johdatus tähän tekniikkaan on nähtävissä tavassa, jolla kerrotaan Jumalasta universaalisenä henkenä: *Muinainen tietäjä sanoi: "Ja katso, hän kulkee vierelläni, enkä minä häntä näe"* [25:2].

Tämän hellävaraisen sanaleikin huomaaminen valmentaa meitä vaikeampiin läksyihin. Luvun 5 ensimmäinen jakso alkaa toteamuksella [*s*], *ettei finiittinen luotu kykene läbestymään infiniittistä Isää...* [62:3]. Sen jälkeen seuraava selvitys selostaessaan ylösnousemuksemme hyväksi tehdyt järjestelyt rakentaa huolellisesti sillan sen kuilun yli, että me alun perin tosiaankin olemme lähestymiseen kykenemättömiä, mutta meille annetaan raikuva vakuutus siitä, että Jumala on lähestyttävissä oleva (62:3, 63:6). Tässä tapauksessa asianmukainen suhtautuminen merkitsee taas sitä, että antaa jännitteen johdattaa huomiotamme, tekee eron merkitysten välillä ja mietiskelee siinä toivossa, että sillä keinoin helpottaa Suuntaajan ja Totuuden Hengen työtä, jotka vain voivat tuottaa ilmoituksen.

Jeesus uskoakseni sisällytti virkaanasettajaissaarnaan tahallisesti luovaa jännitettä. Apostoleille sanottiin, että heidät on valtuutettu *"pelastamaan ihmisiä, ei heitä tuomitsemaan"* ja sitten heitä heti kohta kehoitettiin *"tekemään oikeudenmukaisia arviointeja"*, olemaan tarjoamatta koirille sitä, mikä on pyhää, ja heittävä helmiä sikojen eteen (1571:4—5). Tämänkaltaisten kohtien kohdalla voi tehdä kaksi asiaa. Loogisesti toimiva mieli voi ensinnäkin nähdä merkityserot karkottaen siten kaikki kirjallisella tasolla ilmenevät näennäiset ristiriitaisuudet. Näin tehtäessä on hyvä muistaa, ettei sielujen tuominen ole kuolevaisten toimiala ja että oikeudenkäyttö on ryhmätoiminto. Kun tämä ero on tehty, mielen on helppo käsitellä vain yhtä tämän opetuksen puolta, pikemmin kuin pusertaa se sielun kasvu, joka tarvitaan, jos aikoo määrittellä kantansa molempiin puoliin.

3. Monet näennäiset ristiriitaisuudet johtuvat siitä, että totuudella on monta puolta, sekä siitä, että jossakin tiettyssä tilanteessa saattaa olla paikallaan korostaa vain yhtä puolta. Totuuden monisärmäisyys sai apostoleiden kohdalla aikaan hämmennystä (1617:4) ja Jeesuksen myöhempien seuraajien keskuudessa jakautuneisuutta (1866:4; 42:6). Suhtautuessamme tähän rauhallisesti meitä ei tyrmistytä lukiessamme: *"Maasta sinä olet ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman"* on koko ihmiskuntaa ajatellen kirjaimellisesti totta [769:6]. Jeesus opetti sen mukaan, mitä aineksia tilaisuus tarjosi; hän ei ollut systemaattinen opettaja [1672:4]. Ajattelepa, mikä taakka se

olisi, jos jokainen toteamus pitäisi tasapainottaa kaikkine täydentävine puolineen! Niinpä Jeesus saa huoletta sanoa Ganidille: *"Olen ehdottoman vakuuttunut siitä, että koko universumi on minua kohtaan ystävällinen"* [1470:0]; jäähyväispuheessaan hän sen sijaan kohdisti apostoleilleen varoittavat sanat *"maailman vihamielisyydestä"* [1946:6]. [Jos kaipaat yhteen sovittavaa kohtaa, lue Jeesuksen toteamukset pahuudesta hänen todellisuutta koskevasta järjestelmällisestä esityksestään (1435:3—6), jossa pahuuden suhteellisuus esitetään *ajan ja avaruuden rajoittamana infiniittisyyden ja ikuisuuden ilmennyksenä.*]

4. Joidenkin kohtien näennäinen ristiriitaisuus johtuu siitä, että laatijat puhuvat toisinaan samasta asiasta eri näkökulmista. Kukaan laatijoista ei ole infiniittinen, ja finiittinen tieto on suhteessa tietäjän kokemuksen määrään (42:2—4). Myöhempien lukujen laatijat näyttävät lukeneen ja kunnioittaneen aikaisemmin annettuja lukuja. Silloinkin kun he haluavat tehdä jonkin muutoksen, modifioinnin, lisäyksen tai toisenlaisen painotuksen, he kirjoittavat suoraa ristiriitaa välttämättä. Vertaa esimerkiksi kohdassa 43:4 esiintyvää terveyden, mielen terveyden ja onnellisuuden käsittelyä hämmästyttävän samanlaiseen kohtaan 1097:7, jossa *mielenterveyden* paikalla esiintyy *mentaalin suorituskyky*. Vertaa myös kohdassa 43:3 käsiteltyä verratonta uskonnollista projektia (elämisen filosofian rakentamista) kohtien 2082:9—2083:1 evankeliumiprojektiin, jossa kaiken muun poissulkeva omistautuminen Jeesukselle ja hänen opetuksilleen menee totuus-, kauneus- ja hyvyys-teemojen edelle.

Kun mielipide-eroja esiintyy, yksinkertaisin tapa suhtautua niihin on antaa jokaisen lukijan samastua omaa mielipidettään lähinnä olevaan näkemykseen. Toisinaan on parempi koettaa syntesoida korkeammista lähteistä oleva informaatio alempien lähteiden informaation kanssa, yrittää näin matkia Päivien Muinaisia, jotka korreloivat ylempiä ja alempia informaatiolähteitä Jumalan tahdon päättämiseksi. (309:4; 310:10)

Yksinäinen Sanansaattaja vakuuttaa: *Finiittisen maailman teki infiniittinen Luoja — se on hänen jumalallisten Poikiensa käten työtä — ja sen vuoksi sen täytyy olla hyvä. Vasta finiittisen väärinkäyttö, vääristäminen ja turmeleminen saavat aikaan paban ja synnin* [1222:2]. Voimallinen Sanansaattaja opettaa:

... että hänen luojansa — hänen välittömät valvojansa — ollessaan jumalallisia ovat myös finiittisiä, ja että ajallisuuden ja avaruuden Jumala on kehitetty ja ei-absoluuttinen Jumaluus ... Tarkasteltaessa Havonan ibanan täydellisiä sfäärejä on sekä järkevää että loogista uskoa niiden olevan täydellisen, infiniittisen ja absoluuttisen Luojan tekemiä. Mutta tämä sama järkeily ja logiikka pakottaisivat jokaisen rebellisen olennon, joka tarkastelee Urantialla vallitsevia sekasortoa, sen epätäydellisyyksiä ja epäoikeudenmukaisuuksia, päättämään maailmanne olevan sellaisten Luojiin tekemä ja johtama, jotka ovat aliabsoluutti-

sia, esi-infiniittisiä ja jotakin muuta kuin täydellisiä [1268:1—2].

Käsillä on rehellinen näyte siitä, miten asiat näyttävät kahdesta perspektiivistä, toinen ylempi toinen alempi. Tässä tapauksessa voin vain kunnioittaa sitä seikkaa, että nämä luvut tuottamaan asetettu tiimi sieti mielipide-eroja. Oikeaoppisuutta ei pyritä pakottamaan.

5. Tuskallisimmat ristiriidat eivät ensinkään kuulu muodollisen logiikan piiriin. Luemme esimerkiksi kuolevaisen olemassaoloon kuuluvista ajallisista ristiriidoista (2087:3) ja ajattelempa ajallisten epäsuhtaisuuksien aiheuttamia epäjohdonmukaisuuksia (1268:1). Kysymyksen ollessa tasavertaisuudesta ja epäsuhtaisuuksista monet lukijat tuntevat siinä ristiriidan, joka ei ole tiukasti älyllinen, sillä on helppoa nähdä, missä mielessä olemme tasavertaisia ja missä mielessä epätasavertaisia. Ihmissuhteita koskevan ilmoituksen a ja o on opetus veljeydestä, hengellisestä tasavertaisuudesta, ihmisten perhekunnassa; mutta meitä opetetaan eritoten III osassa myöntämään, ettemme sivistyksellisessä mielessä ole tasavertaisia (63:2—3; 138:2—5; 794:9—12; 1468:3). Olisi mukavaa, jos se riittäisi, että lisää tämän eron filosofiaansa ja tunnustaa sekä tasavertaisuuden totuuden että epätasavertaisuuden tosiasiat — rohkea teko, joka on monille nykyihmisille liian monimutkainen. Mutta tähän filosofiseen saavutukseen tarvittava tarmo on peräisin hengellisestä lähteestä. Asianmukainen suhtautumistapa epätasavertaisuuksiin tuntuu olevan se, että ruokkii mieltään niin täysimääräisesti hengellisen tasa-arvoisuuden totuudella, että tunnistaessaan muualla ilmenevät epätasavertaisuudet selkeästi, tunnistaessaan sivistyksellisen korkeammantasoisuuden ja alemmantasoisuuden siinä ei näy jälkeäkään halveksunnasta, kateudesta tai vihamielisyydestä. Me mielumminkin menemme mukaan autamaan toinen toisiamme saavuttamaan sen ylivertaisen tasavertaisuuden, johon perille päässeinä ylösnousemuksellisina päädyimme. (345:9; vrt. 538:6; 624:6; 566:6; 516:1; 533:6; 1179:7—8)

6. Ihmismielelle vaikeimmin läpitukeuduttavat jän-

nitteet ovat ne, jotka kuuluvat luonnostaan Jumalan käsittämisen vaikeuteen.

Jumala on muuttumaton; mutta vasta saavuttaessanne paraattisillisen statuksen voitte edes alkaa ymmärtää sitä, miten Jumala voi siirtyä yksinkertaisuudesta monimutkaisuuteen, identiteetistä variaatioon, liikkumattomuudesta liikkeeseen, infiniittisyydestä finiittisyyteen, jumalallisuudesta ihmisyyteen ja yksydestä kaksuteen ja kolmiyhdytyteen [58:7].

Kolminaisuuden ymmärtääksemme emme voi muuta kuin odottaa (31:8). Luoja-Pojan ruumiillistumista emme tule koskaan ymmärtämään (1317:1).

Painiskelemme muidenkin jännitteiden kanssa. Vaikka *on kirjaimellisesti totta, että Jumala on kaikki ja kaikessa* [44:5] ja että Jumala on *kaiken muutoksen dynamismi* [1155:6], meidän tulee torjua panteismi, *joka on kolossaalinen erehdys* [1300:4]. Jotta välttyisi luulemasta, että Jumala tekee kaiken, tulee tehdä ero ensisijaisen ja toissijaisen kausaation välillä (1298:1—7); sattumia ei ennalta järjestetä (1830:7). Jumalallinen Neuvonantaja opettaa silti, että Jumala *on valmistanut "tien salamalle"* [47:2] ja että *laajemmassa mielessä kosmoksen näennäiset "sattumat" muodostavat epäilemättä osan Infiniittisen ajallis-avaarudellisen kokemuksen finiittisestä draamasta, kun Infiniittinen ajasta aikaan manipuloi Absoluutteja* [56:4].

Viisaus neuvoo tutkimaan kutakin kohtaa ja löytämään siitä kaiken, mitä se opettaa, omassa yhteydessään. Aiheenmukaisessa opiskelussa esille nousevat ongelmat eivät saisi työntää luku luvulta etenevää lukemista taka-alalle.

Kun meidän vuoromme tulee tuoda julki totuutta, ei joka tilanteessa sovi tarjota tutkittua, diplomaattista ja harmonista selvitystä. Tilanne kutsuu puhujaa korostamaan monisärmäisen totuuden jonkin yksittäisen puolen melodiana. Emme myöskään voi takertua johonkin tiettyä aihetta käsittelevään suosikkikohtaamme niin, että se välttämättä olisi avain, jonka avulla vastata jokaiseen mahdollisesti eteen tulevaan kysymykseen. Tilanteeseen reagoimalla ja rajoittuneisuutemme hyväksymällä siirrymme pelkän järkeilyn tuolle puolen ja annamme jumalallisen totuuden virrata vapaana ja raikkaana.

Valinnat tehdään mielen areenalla

CHRIS MOSELEY

Oxfordshire, Yhdistynyt Kuningaskunta

Mielen käsite ei sinänsä, sanan abstraktissa, rajoittamattomassa merkityksessä viittaa vapaaseen tahtoon, mutta yksilön mielellä, kuolevaisen mielellä on vapaa tahto erottamattomana ja määritelmän mukaisena osatekijänä. Sivulla 1216, jaksossa, joka on otsikoitu ”Valinnat tehdään mielen areenalla”, esiintyy hätkähdyttävä lause, joka pukee sanoiksi lähes tulkoon sen, mistä ihmisen koko tilassa

on viime kädessä kysymys: *Ihmisen tajunta lepää kevyesti alapuolella olevalla sähkö-kemiallisella mekanismilla ja koskettaa aavistuksenomaisesti yläpuolella olevaa henkis-morontiaalista energiajärjestelmää* [1216:6]. Miten herkästi viritetyltä ihmisolento näistä lähtökohdista tarkasteltuna näyttääkään; miten mystisen hauras onkaan päivittäinen olemassaolo ja miten vakaviin vastuisiin kaikki tekemämme valinnat viittaavatkaan!

Olipa mieli eriytymätöntä — infiniittisen tai absoluuttisen mielen merkityksessä — tai finiittistä, joka toimii mielenauttajahenkien toiminnan kautta, se voidaan kaikissa muodoissaan **liittää energiaan** (102:2) — mieli voi toisin sanoen suunnata energioita omien valintojensa kautta. Mieli lisää energiaan merkityksen.

Kaikenlaisesta mielestä on lisäksi sanottavissa, että se saa alkunsa Kolmannesta Lähteestä ja Keskuksesta, Jumaluuden Kolmannesta Persoonasta. Sanottu ei kuitenkaan tarkoita, että mieli on luonnostaan jumalallista. Jos se olisi, se olletikin olisi vapaa erheistä ja väärinarvioinneista. Pelko ja ennakkoluuloisuus eivät liioin sitä vääristäisi.

Muuan luodun olennon mielen mystisiä piirteitä on se, että mieli kehittyä tavoilla, joita ei voida selittää fyysisellä kasvulla tai älyllisellä kypsyydellä. Yksittäiset mielet tosiaankin haluavat päästä ylöspäin ja sisäänpäin, Kolmanteen Lähteeseen ja Keskukseen, joka vetää niitä puoleensa mieligravitaatiopiirin kautta. Ellei näin olisi, luotujen sukukunnat eivät oletettavasti koskaan edistyisi, sillä niiltä puuttuisi kyky assimiloida arvoja ja tehdä valintoja pohjalta, joka on enemmän kuin pelkkiä esineellisiä olevaisia ja merkityksiä. Aineellisia olentoja kun olemme, emme kuitenkaan voi nähdä tätä objektiivisesti; koska emme kykene erottamaan mieligravitaation toimintaa, emme pysty erottamaan sitä henkigravitaatiosta.

Aineellisen gravitaation vaikutus on aineellisille olennoille kaikkein tutuinta. Vain senlaatuista gravitaatiosta kuolevaisilla voi olla objektiivista havaintoaineistoa. Itse asiassa tämäkin gravitaatio on jotakin, jonka olemme löytäneet pitkän olemassaolomme viimeisten neljänsadan vuoden aikana. Sivulta 140 opimme, että mieli on *[j]ärjestynyt tajunta, joka ei ole tyystin aineellisen painovoiman alainen ja joka vapautuu kokonaan, kun henki sitä modifioi* [140:7].

Kuolevaisena tekemämme valinnat eivät siis ole niin vapaita kuin saatamme kuvitella, ja tämä johtuu edellä käsitellystä gravitaation vedosta, aivan kuten vuorovesiin vaikuttaa kuun vetovoima. Meidän on hyvä muistaa, että Suuntaajilla on oma mieli (1181:4), mutta ne eivät käytä vapaata tahtoa; vapaa tahto on niiden tahdollisten luotujen etuoikeus, joissa ne oskelevat (1183:5—7). Ne ovat asettuneet meihin tahtotoiminnan teoin, mutta niiden oma vapaa tahto uhraataan meidän vapaalle tahdollemme. Esipersoonallinen on persoonallisen käytettävissä.

Juuri tästä syystä on vaarallista panna moraaliset valintamme ja päätöksemme automaattisesti Suuntaaja opastuksen tiliin. Suuntaajan johdatuksen saattaa tuntea pitkällä aikavälillä ja sen voi nähdä mennyttä tarkastelemalla, mutta kirja kertoo (1208:4), että on viisampaa ja turvallisempaa panna ajatuksemme, valintamme ja päätöksemme puhtaasti mentaalisen toiminnan tiliin.

Näin olemme tulleet asian ytimeen. Se, mitä olen sanonut, on ollut pelkkä yritys valmentaa meitä lukemaan jakso ”Valinnat tehdään mielen areenalla” sivulta

1216. Koettakaamme kommentoida kutakin kappaletta.

Ensimmäisessä kappaleessa (1216:2) käytetty kieli-kuva *inhimillinen maaperä* antaa ymmärtää, että mielellä on ravitsevia ja huolehtivia ominaisuuksia tulevaa morontiasielua ajatellen. Tämä on nöyräksi tekevä muistutus siitä, että mielellämme on muutakin tekemistä kuin pelkästään ohjata meitä kuolevaisena eletävän elämän läpi.

Toisessa kappaleessa (1216:3) yksittäisten mielen — *älyllisten minuuksien* — alkulähde eli kosmista mieltä verrataan tähtisumujen alkulähteeseen — kunnioittavaa pelkoa herättävä vertaus. Seikka on omiaan muistuttamaan meitä siitä, että kuolevaisen mentaalinen toiminta on viime kädessä etäinen kaiku siitä niitä kuolevaisia odottavasta kosmisesta päätyelmästä, joiden mieli on kehittynyt universumin mielihenkien toiminnan avulla.

Kolmas kappale (1216:4) vertaa mieltä areenaan, tärkeän ja näkyvän esityksen tapahtumapaikkaan. Tällä areenalla on tehtävä kauaskantoisia päätöksiä.

Neljäs kappale (1216:5) esittää uudelleen ja korostaa toistamiseen sitä käsitystä, että kysymyksessä on ainutlaatuinen ja peruuttamaton valintojen kokonaisuus, jonka ihmismielemme täytyy tehdä; näistä päätöksistä riippuu koko tulevaisuutemme ylösnousemusolentoina.

Olen jo edellä kommentoinut sitä suurenmoista yhteenvetoa ihmisen olemassaolon tilasta, joka muodostaa viidennen kappaleen ydinsanomana. Luo kuitenkin uusi silmäys voimia antavaan viestiin: *Eikä eloonjäämistä niinkään varmista se, mitä mieli käsittää, kuin se, mitä mieli haluaa käsittää* [1216:5].

Seuraava kappale (1217:1) osoittaa ne vaarat ja vastuut, jotka sisältyvät siihen, että omaa lainaksi saadun mentaalisen instrumentin. Vapaaseen tahtoon perustuvat valinnat tehdään mielessä rutiininomaisesti minuuden lyhytnäköisiä etuja tavoitellen. Vaikeaa, ehkä vaikeinta, on oppia se läksy, miten tuo tahto saadaan antautumaan Jumalan tahdolle.

Kappale 1217:2 näyttää aluksi vaikeaselkoiselta, sillä se vihjaa valtaosan kuolevaisista olevan **epävakaita**, mutta sitähan he ovat, jos näemme heidän valintansa oikkuina tai tietyistä finiittisistä olosuhdekonaisuuksista riippuvaisina.

Kappale 1217:3 selvittää uudelleen, mikä on mielen ja Suuntaajan välinen suhde. Siitä syystä niitä kutsutaankin Suuntaajiksi eikä Manipuloijiksi tai Kontrolloujiksi.

Viimeinen kappale sisältää mahtavia totuuksia, joita ei voi ohentaa yhteenvedoiksi: *Mieli on oma purtesisi, Suuntaaja on luotsisi ja ihmistähtto on kapteeni* [1217:4]. Kuva haaksirikosta ja meren vaaroista muistuttaa meitä jälleen kerran kuolevaisen yllä lepäävästä raskaasta velvollisuudesta tehdä oikein: tehdä suuntaajaopasteisia päätöksiä.

Kiina — syytä olla iloinen

MARK PHILIP BLOOMFIELD
Yhdistynyt Kuningaskunta

Kaikki mukaan. Viedäänpä nyt tämä kiinankielinen käännös päätökseen, jotta voimme tarjota Mestarin opetukset veljillemme: keltaiselle rodulle. Lahjoittakaamme kaikki, mikä suinkin vain liikenee, Urantia-säätiön käännösrahastoon tämän yli 1,2 miljardin kiinalaisen kannalta äärimmäisen tärkeän käännöksen rahoittamiseksi.

Nämä ovat meille suotuja suurenmoisia aikoja. On suurenmoista saada olla ”Isän asioilla”; on suurenmoista yrittää laajentaa taivaan valtakuntaa. Ja näyttää siltä, että me olemme niitä harvoja onnekkaita, joille suodaan tilaisuus tehdä tämä verraton palvelus kaltaisillemme maan päällä.

Sen lisäksi, että pidämme huolta lähimmäisistä perheenjäsenistämme, mikä voisikaan olla suurempi panos, jonka voimme antaa kuin on rakastamamme hallitsijan opetusten levittäminen maailman kaukaisimpiinkin kolkkiin? Miten valtaisa olisikaan sellaisen sijoituksen tuotto ei pelkästään itsellemme vaan kaikille tuleville sukupolville! Lukuun ottamatta sitä, että ra-

kennamme valtakuntaa kodeissamme, kaupungeissamme ja valtioissamme, mikä olisikaan suurempi hyvä, jonka voimme tehdä? Ja kuta nopeammin tämä tehtävä toimitetaan, sitä nopeammin tämä siunattu teksti tuodaan heidän ulottuvilleen, jotka eivät tässä tapauksessa suinkaan ole mikään pieni ihmiskunnan sirunen.

Miten ikinä voisimme olla masentuneita tai alaluoisia, kun edessämme ovat tällaiset suunnattomat mahdollisuudet järjestyttävän palveluksen tekemiseen? Miten ohimenevä pimeys ikinä voisi viedä rohkeutemme tai ajaa meidät pois, kun edessämme aukeavat tällaiset eteenpäin vievät tiät?

Nyt siis kaikki mukaan. Kerätään voimat yhteen ja palvellaan, sillä aikamme täällä maan päällä on lyhyt ja tämän hetken tarve on suuri. Sisaret ja veljet siitä riippumatta, mitä itse kukin on saattanut aikaisemmin antaa, vetämään yhtä köyttä, sillä nämä päivät on suotu meille; päivät, joita arvostamme kautta kaikki tulevat ajat.

Urantia-kirja islamin maailmassa

Katkelmia GEORGES MICHELSON-DUPONTIN raportista

Monet meistä ovat ihmetelleet, voisiko *Urantia-kirja* opetuksineen tulla hyväksytyksi jatkuvasti kasvavassa islamilaisessa maailmassa. Tämä tarina on ainakin osittainen vastaus sellaisiin kysymyksiin.

Miten tarina alkoi

Moussa N’Diaye on 68-vuotias Dakarin yliopiston sosiaalipsykologian professori. Hän on myös totuudenetsijä, ja hän on koko elämänsä ajan omistautunut Jumalaa koskevan totuuden löytämiseen. Muslimin kasvatuksen vaikka oli saanutkin hän ylitti uskonsa rajat ja lähti hengelliselle tutkimusmatkalle, joka johdatti hänet löytämään *Urantia-kirjan* vuonna 1973. Sen ensin tarkkaan luettuaan hän ryhtyi tutkimaan sen opetuksia. Hän vakuuttui pian sen ilmoituksellisuudesta ja päätti kertoa uudesta totuudesta maanmiehilleen.

Hänen opetustekniikkansa

Senegalilaisten, jotka ovat periaatteessa muslimeja, uskonnollisen ajattelun ja kulttuuritaustan tuntiessaan hän ajatteli, että kirjaa itseään ei kannattaisi esitellä ilman huolellista älyllistä ja hengellistä valmennusta. Hän tutki sen vuoksi, miten Jeesus opetti apostoleitaan ja uskoviensa ryhmää. Uuden totuuden esittäminen

tulee tapahtua pehmeästi, tyrkyttämättä ja rakastavasti, niin ettei se loukkaa yksilön uskomuksia. Hän myös valitsi Koraanista muutaman peruseriaatteen ja -käsitteiden, jotka olivat lähellä *Urantia-kirjan* opetuksia ja joiden varassa hän kykeni aloittamaan laajempien to- tuuksien esille tuomisen.

Vuodesta 1973 vuoteen 1980 hän järjesti kysely- ja vastaustunteja paljastamatta kenellekään inspiraationsa lähdeä. Viisaan henkilökohtaisen toimintansa kautta hän kaikkina noina vuosina laajensi oppilaidensa ymmärrystä ja valmensi heitä vastaanottamaan uuden totuuden. Hän esitelmöi ja luennoi professorikollegoilleen, uskonnollisille johtajille ja poliittisille viranhaltijoille aiheista, jotka perustuivat *Urantia-kirjan* opetukseen.

Vihdoin vuonna 1980 hän päätti kertoa *Urantia-kirjasta* ryhmälle erittäin antaumuksellisia opiskelijoita. Muodostettiin uusi ryhmä, johon myös hänen neljä poikaansa kuuluvat, ja aloitettiin järjestelmällinen *Urantia-kirjan* opiskelu. Moussan työ on enimmäkseen perustunut hänen itsensä antamaan opetukseen, mutta kohta muotoutui opiskelijoiden ydinryhmä.

Mitä Moussa opetti ensimmäiseksi

Islamilainen traditio väittää Jumalan päättäneen jokaisen yksilön kohdalla kaiken jo ennakolta. Jos yksilö

tekee hyvää tai pahaa, se siis on Jumalan tahto. Moussa aloitti opetuksensa seitsemästä mielenauttajahengestä, siirtyi sitten käsittelemään persoonallisuutta ja Ajatuk-sensuuntaajaa johdattaen opiskelijansa ymmärrykseen mainittujen kolmen elementin toiminnasta ja keskinäisestä vuorovaikutuksesta heidän mielessään. Näin menetellen opiskelijat tajuavat, että heidän persoonallisuudellaan on suhteellisen vapaa tahto ja että he voivat määrätä omasta elämästään ja selvittää kuolemasta tekemällä omakohtaisia valintoja. Sen seikan tajuaminen, että Jumala elää heidän mielessään ja voi auttaa heidän sieluaan tekemään mainitut päätökset, oli useimmille oppilaille suuri löytö ja huojennus. Varsinkin naiset olivat vastaanottavaisia tällaisille opetuksille ja tunsivat vapautuvansa muslimitraditiosta, jonka mukaan vain aviomies antaa naisille pääsyn Paratiisiin. Kun ymmärrys oli tällä tavoin ensin laajennut, uudet totuudet oli helppo hyväksyä. Pitäessämme Jeesuksen menetelmää esimerkkinä osaamme arvostaa tällaista hidasta ja viisasta lähestymistietä uusien totuuksien opettamiseen.

Kustakin oppilaasta tulee opettaja

Moussa koulutti oppilaansa myös opettajiksi. Hän pyysi heitä pitämään esityksiä eri aiheista ja käytti koulutusmenetelmänä niin ikään kysymyksiä ja vastauksia. Kun ryhmään tulee uusia lukijoita, kukin heistä osoitetaan jollekulle oppilas-opettajalle, naispuoliset naisopettajille ja miespuoliset vastaavasti miesopettajille. Opettajat antavat kahdesti viikossa henkilökohtaista opetusta aloittaen niin kuin Moussa aikoinaan ja keskittyen käytännöllisiin ja hengellisiin asioihin. Painopisteenä on opetusten soveltaminen päivittäiseen elämään. Tämän tyrkyttämättömän, kunnioittavan ja rakastavan menetelmän menestys on itsestään selvä. Opettajien ja oppilaiden ryhmä kasvaa ja laajenee nyt Dakarin ulkopuolelle.

Menestyksen pohjimmaiset syyt

Kun ilmoituksenantajat 1950-luvulla neuvoivat alkuvaiheen johtajia perustamaan tuhansia opintoryhmiä, joista vetäjät ja opettajat ilmaantuisivat, toteamme nyt tähän menetelmään sisältyvän viisauden ja oivalluksen. Menestyksen avaimina on kaksi tekijää:

On johtaja, joka on Hengen asuinsija, viisas, kärsivällinen, pitkämielinen, sivistynyt, kunnioitettu, kunnioittava, rakastava, päivittäisessä elämässään hengen hedelmiä tuottava ja epäitsekään palvelunhalun motiivoima.

Käytössä on viisas menetelmä, joka perustuu Jeesuksen tapaan tuoda uutta totuutta yksilön tietoon. Yksittäisten uskovien kunnioittaminen, myönteinen ja rakastava lähestymistapa, järjestelmällinen ymmärryksen laajentaminen, uusien totuuksien esittäminen vähitellen, uuden valon näyttäminen viisautta ja harkintaa osoittaen.

Jeesus sanoi apostoleilleen: *Rakkaani, teidän tulee aina osata eriyttää opetuksenne niin, että sovitatte totuuden julkituontinne sen mukaiseksi, minkälaista ajatusmaailmaa*

kuulijanne edustavat ja minkälainen heidän sydämensä on. [1691:4].

Matka Senegaliin

Georges Michelson-Dupont ja hänen vaimonsa sekä Richard Keeler, joille oli kerrottu Moussa Mdiyaesta ja hänen oppilaistaan, ottivat yhteyttä Moussaan ja lensivät Senegalin Dakariin 13.5.1999.

”Seuraavat kolme päivää olivat kuin ihmettä. Meillä oli lukuisia kokouksia, keskusteluja, opintoryhmiä eri ihmisten kanssa ja tutustuimme lisäksi perheisiin. Kuuntelimme todistuksia henkilökohtaisesta uskonelämästä ja vertailimme *Urantia-kirjan* opetusten ymmärrystämme. Päättelin varsin pian, että he kaikki elivät kirjan opetuksia elämässään, ja oli ilmeistä, että hengen hedelmät näkyivät heissä kaikissa. Tunsin välittömästi saman sanoin kuvaamattoman tunteen Jumalan perheeseen kuulumisesta, jonka koin Nashvillessa. Marlène ja Richard tunsivat samoin. Koko vierailumme ajan ymmärryksen ja rakkauden ilmapiiri oli läsnä kaikkialla. Kulttuurin ja ihonvärimme erilaisuudesta huolimatta oli selvää, että olemme vain yhtä ihmisrotua, Jumalan lapsia.

”Ennen Dakarin-matkaa uskoin islamilaisen maailman ottavat *Urantia-kirjan* opetukset vastaan viimeisenä. Minua ihmetytti myös se, miten lukutaidottomat (joita on yli 60 prosenttia maailman väestöstä) pääsevät noista opetuksista osallisiksi. Minulle selvisi, että ilmoituksenantajain suunnitelma, Jeesuksen menetelmän käyttäminen ja *Urantia-kirjan* opetuksiin sisältyvät totuudet ovat viidennen aikakautisen ilmoituksen menestyksen avaimet.

”Moussan oppilailla ei ollut mitään erityistaitoa *Urantia-kirjan* käsitysten opettamiseen, jos kohta jotkin peruskäsitteet ja -metodit voi oppia harjoituksen kautta. He kokivat muodonmuutoksen pikemminkin siksi, että he elivät opetuksia päivittäisessä elämässään, heistä tuli puoleensa vetäviä siksi, että heissä näkyi hengen hedelmät: rakastava ja epäitsekäs palvelu ja tahdikas muista ihmisistä välittäminen. Tähän mennessä Senegalissa on Moussan sanojen mukaan yli tuhat ihmistä saanut opetusta *Urantia-kirjan* opetuksista.

”*Urantia-kirja* on toki saatavilla Dakarissa, mutta yli tuhat miestä ja naista on tutustutettu sen opetukseen erityisen ja huolellisen yhteydenluontimenetelmän keinoin. *Urantia-kirjojen* ilmaisjakelu saattaa auttaa, mutta henkilökohtainen tutustuttaminen ja rakastava palveleminen on paljon tehokkaampaa ja tuloksellisempaa.

”*Urantia-kirjan* opetusten levittäminen jossakin maassa vaatii vahvaa johtajaa/opettajaa, joka on *Urantia-kirjan* opetusten valaisema — tuon maan kansalainen, joka ymmärtää maanmiestensä tarpeet ja tietää heidän kulttuuri-, sosiaalinen ja uskonnollisen taustansa. Hänen palvelunsa on opettaa oppilaita, organisoida kasvu ja muodostaa se opettajien ydinjoukko, joka vuorostaan palvelee ympäristön alueita. Noudatettaessa huolellisuutta, pitkämielisyyttä ja kärsivällisyyttä uusista totuuksista tulee tuota pikaa tarttuvaa ja ne syrjäyttävät vanhat uskomukset satojen ja tuhansien ih-

misten sydämeistä. Näemme tällaisten toimintamallien tuloksia Virossa, Suomessa, Ranskassa, Liettuassa, Senegalissa ja muissa maissa.

”Olen täysin vakuuttunut siitä, että hitaasti mutta varmasti islamilainen maailma siinä kuin muutkin kulttuurit saavat *Urantia-kirjan* opetukset menestyksellisesti ulottuvilleen, jos harjoitamme malttavaisuutta. Evoluutio on Jumalan säättämä kärsivällisyyttä kysyvä ja hidas menetelmä tehdä ihmisestä Jumalan kaltainen. Revoluu-
tuutio on Caligastian käyttämä kärsimätön ja epäviisas

menetelmä estää ihmistä tulemasta Jumalan kaltaiseksi.

”Et voi pakottaa hevosta juomaan, mutta voit tehdä sen janoiseksi”, niin sanovat viisaat. Hengellisellä tuoksullamme voimme vetää kanssaihmissiämme uusiin totuuksien äärelle.

”Panemme maahan siemeniä, mutta meidän ei tulisi odottaa niistä satoa korjaavamme, sillä se on Jumalan etuoikeus ja ilo, ja jos rakastamme häntä, haluamme, että hän ilostuu.”

Pitäkäämme tiedemiehiä kumppaneinamme

NEAL WALDROP, GENÈVE, SVEITSI

Keskiväliolennot vakuuttavat meille, että *materialistisen aikakauden pabin vaihe on jo sivuutettu*, ja jatkavat: *[t]ieteen maailman etevimmät ajattelijat eivät filosofiassaan ole enää läpikotaisen materialistisia*. Siitä huolimatta he myöntävät, että *kansan syvät rivit ovat entisten opetusten johdosta yhä siihen suuntaan kallellaan* [2076:9].

Kansan syville riveille evankelioiminen ei ole edesämme oleva haaste, vaikkei niiden pohjimmainen psykologia näytä puoleen vuosisataan suurestikaan muuttuneen. Olisi hullunkurista ja tulokset olisivat kaikkea muuta kuin odotettuja, jos kuuluttaisimme turuilla ja toreilla keskiväliolentokomission oivallisia materialismin hölmöyksien paljastuksia (2076–2080) tai vähintäänkin yhtä vakuuttavia Neadonin Melkisedekin kommentteja (1135–1142). Olen täysin vakuuttunut siitä, että viidennen aikakautisen ilmoituksen lukijoiden tulee toimia puoleensavetävyyden pohjalta — ei julistavaa ”käännytystyötä” tehden.

Pohjois-Italian järville tekemällään retkellä Jeesus osoitti Ganidille *miten mahdotonta on antaa ihmiselle opetusta Jumalasta, jos tämä ei halua tuntea Jumalaa* [1466:1]. Meidän tulee kiinnittää vakavaa huomiota Jeesuksen myöhemmin opettajille ja uskoville antamiin ohjeisiin:

Kunnioittakaa aina ihmisen persoonallisuutta. Oikeamielistäkään asiaa ei tulisi koskaan ajaa väkiväkällä; hengellisiä voittoja voidaan saavuttaa vain hengellisellä voimalla. Tämä kehoitus pidättyä aineellisten vaikutuskeinojen käyttämisestä koskee psyykkistä väkivaltaa samoin kuin fyysistä voimankäyttöä. Musertavia argumentteja ja mentaalista etevämyyttä ei tule käyttää keinoina, joilla miehiä ja naisia pakotetaan valtakuntaan. Ei ole tarkoitus, että ihmisen mieli muserretaan ja pelkällä loogisuuden painokkuudella tai että se saadaan pelon valtaan taitavalla sanankäytöllä [1765:4].

Fundamentalistikristityt keskittyvät mieluusti Darwiniin ja muihin 1800-luvun tiedemiehiin luoden heistä kuvaa hyökkääjinä sekä uskonnon ja tieteen välisen konfliktin aikaansaajina. Näin he kuitenkin unohtavat muut hyökkäykset — institutionaalisen uskonnon hyökkäykset — esimerkiksi Galilein vainoamisen 1600-luvun puolivälissä. *Urantia-kirjan* lukijoilla ei on-

neksi ole mitään syytä väitellä asiasta tai osoittaa syyllisiä. **Meidän pitää päinvastoin keskittyä rauhan tekemiseen.**

Keskiväliolennot korostavat:

Oikea uskonto ei todellisuudessa voi joutua mibinkään kiistaan tieteen kanssa, sillä aineelliset olevaiset eivät sitä millään tavoin kiinnosta. Uskonto subtautuu tieteeseen mutkattomasti sanottuna välinpitämättömästi, jos kohta myötämielisesti, samalla kun se te en harjoittajaan subtautuu mitä suurimmassa määrin kiinnostuneesti [2076:7].

Tästä myötämielisyydestä tiedettä ja kiinnostuksesta tiedemiestä kohtaan saadaan puolet tarvitsemistamme eväistä. Mutta miten saada kuilun toisella puolella olevat kollegat ja ystävät lopettamaan uskonnon arvostelu ”tieteellisistä” lähtökohdista? Voimme lähteä liikkeelle ymmärtämällä tämä vastakkainasettelu muutaman viime vuosisadan yhteiskunnallisen kehityksen sattuaksiksi. Se ei ole sen paremmin matemaattinen aksiooma kuin luonnonilmiökään. Keskiväliolennot vakuuttavat meille, ettei tieteen tarvitse olla uskonnon haasteena:

Tieteen tulisi tehdä ihmisen hyväksi aineellisesti se, minkä uskonto tekee hänen hyväkseen hengellisesti, eli avartaa elämän näköpiiriä ja laajentaa ihmisen persoonallisuutta. Todellisella tieteellä ei voi olla mitään pysyvää riitaa todellisen uskonnon kanssa. ”Tieteellinen metodi” on pelkästään älyllinen mittapuu aineellisten kokeilujen ja fyysisten saavutusten mittaamiseksi. Mutta aineellisena ja kokonaan älyyn pohjautuvana se on hengellisten realiteettien ja uskonnollisten kokemusten arvioimisessa äärimmäisen hyödytön [2078:5].

Luodessamme mielikuvituksesta lähestymistapaa, jossa kaikki ilmoituksenantajain opetusten ulottuvuudet tulevat sopusointuun ja yhdistyvät, meidän tulisi tervehtiä tieteen käytännöllistä arvoa samoin kuin sen ratkaisevaa panosta ihmiskokemuksen tasapainoiseen arvioimiseen sen alusta sen loppuun. Neadonin Melkisedek korostaa sitä, että tiede, uskonto, ilmoitus ja filosofia toimivat kaikki yleiseksi hyväksemme.

Aineellisen maailman tiede antaa ihmiselle mahdollisuuden fyysisen ympäristönsä säätelyyn ja tietynmääräiseen hallitsemiseen. Hengellisen kokemuksen synnyttämä uskonto on sen veljeyteen kehottavan virikkeen lähde, joka antaa ihmisille kyvyn yhteiseloon tieteellisen aikakauden sivilisaation monimutkaisten subteiden keskellä. Metafysiikka, mutta sitäkin varmemmin ilmoitus, tarjoaa yhteisen kohtauspaikan sekä tieteen että uskonnon selville saamille asioille ja luo mahdollisuuden ihmisen yrittää loogisesti korreloida näitä erillisiä mutta toisistaan riippuvaisia ajatusmaailmoja tasapainoiseksi filosofiaksi, joka ilmentää tieteellistä vakautta ja uskonnollista varmuutta [1139:1].

Tiede löytää aineellisen maailman, uskonto arvioi sen ja filosofia yrittää tulkita sen merkitykset samalla, kun se koordinoi tieteen aineellisen näkökannan uskonnon hengellisen käsitteen kanssa [1139:7].

Mielen tasoilla ihmiskunnan yleinen kasvu on läheisesti yhteydessä tieteen saavutuksiin. Luvussa 42 ”Energia — mieli ja aine” Voimallinen Sanansaattaja toteaa: *Kuolevaisen olennon älyllinen kyky laatia, suunnitella ja luoda automaattisia mekanismeja osoittaa, että ihmismielen verrattomat, luovat ja tavoitebakuiset ominaisuudet ovat planeetalla hallitsevana influenssina [483:1].* Sitten hän jatkaa sanoen:

Mieli tavoittelee aina:

1. *Aineellisten mekanismien luomista.*
2. *Kätkettyjen salaisuuksien löytämisestä.*
3. *Etäisten paikkojen tutkimista.*
4. *Mentaalisten järjestelmien laatimista.*
5. *Vuosisuunnitelmien päämäärien saavuttamista.*
6. *Henkitasojen saavuttamista.*
7. *Jumalallisten määränpäiden — korkeimman, perimmäisen ja absoluuttisen — saavuttamista [483:1—8].*

Tiede hallitsee näistä toiminnoista ehdottomasti kolmea ensimmäistä ja voimme odottaa sen antavan merkittävän panoksen myös kolmeen jäljelle jäävistä neljästä (ts. numerot 4, 5 ja 7). Sama kaava pätee myös ylönousemukseen elämään, jonka kuluessa tiede, uskonto ja filosofia edelleenkin kannustavat meitä ja vahvistavat toinen toistaan. *Urantia-kirjan* sivulla 1138 Melkisedek sanoo:

Mutta kun ylöspäin matkaava ihminen jumalakokemuksen vuoksi kurottautuu sisäänpäin ja Paratiisiin päin, samalla hän on aineellisen kosmoksen energiaa ymmärtääkseen kurottautumassa myös ulospäin ja avaruuteen päin. Tieteen eteneminen ei rajoitu ihmisen maalliseen elämään, vaan hänen ylönousemuskokemuksensa universumissa ja superuniversumissa tulee melkoisessa määrin koostumaan energian muuntumisen ja aineellisen muodonmuutoksen tutkimisesta. Jumala on henki, mutta Jumaluus on ykseys, ja Jumaluuden ykseys ei sulje piiriinsä vain Universaalisen Isän ja Iankaikkisen Pojan hengellisiä arvoja, vaan se on myös tietoinen Universaalisen Valvojan ja Paratiisin Saaren energiaalisista tosiasioista, kun nämä molemmat universaalisen todellisuuden osa-alueet korreloivat täydellisesti Myönteijän mielisubteissa ja yhdistyvät finiittisellä tasolla Kor-

keimman Olennon keikeytyvässä Jumaluudessa.

Tieteellisen asennoitumisen ja uskonnollisen ymmärryksen yhdistyminen kokemuksellisen filosofian toimiessa välittäjänä on osa ihmisen pitkää Paratiisiin-nousun kokemuksesta. Matematiikan likimääräisyydet ja ymmärryksen varmuudet tulevat vaatimaan aina mielen kehittämisen logiikan harmonisoivaa toimintaa kokemuksen kaikilla tasoilla, joilta puuttuu Korkeimman suurin mahdollinen saavuttaminen [1138:1—2].

Urantia-planeetallamme 20:nneen vuosisadan viimeisinä lepattavina kuukausina ruokkii kauan hellitty kaudenaisuus edelleenkin harhakäsityksiä, jotka estävät so-
vun uskonnon ja tieteen väliltä. Kummankin osapuolen tulee ensi askeleena hylätä ylimielisyys ja viljellä nöyryyttä. Tiettyjä orastavia seikkoja on onneksi olemassa, jotka näyttävät viittaavan tuohon suuntaan:

- Muutamat tieteen kansantajuistajat ja filosofit ovat alkaneet ihmetellä, auttaisiko logiikka, joka olettaa, että on Jumalan suunnitelma, tiedemiehiä saamaan selville kosmiset alkulähteet ja päätyvät tai ratkaisemaan atomin rakennefysiikan pulmat.
- Muutamat teologian tai filosofian professorit erittelevät tieteellisten teorioiden kehittämisessä ja todentamisessa käytettyjä prosesseja samalla, kun he korostavat, että näillä lähestymistavoilla on paljon yhteistä niiden metodien kanssa, joita filosofit ja teologit käyttävät ilmoittaessaan päätelmistään ja julkaistessaan periaatteita.

Vaikka kaikki tällaiset aloitteet ovatkin merkittävän hyödyllisiä, ne kohtelevat uskontoa ja energiaa älyllisinä abstraktioina energiasta, toiminnasta ja elämästä irrallisina. Tämä on perin valitettavaa, sillä sekä tiede että uskonto ovat **elävää selvilleottamista**, joka pyrkii tutkimaan ja tulkitsemaan tuntematonta. Universaalinen Sensori kertoo:

Ihmisen minätietoisuudessa on piilevänä ja synnynnäisenä neljä universumireaalisuuden tiedostumaa:

1. *Tiedon tavoittelu, tieteen logiikka.*
2. *Moraalisten arvojen tavoittelu, velvollisuudentunto.*
3. *Hengellisen arvojen tavoittelu, uskonnollinen kokemus*
4. *Persoonallisuusarvojen tavoittelu, kyky tiedostaa Jumalan todellisuus persoonallisuutena, ja sen kanssa rinnakkainen tietoisuus veljellisestä subteestamme kaltaisimme persoonallisuuksiin [196:5—9].*

Luodessamme suhteita tiedemiehiin ja Urantian muihin kansalaisiin, joilla on taipumusta lähestyä elämää tieteellisestä näkökulmasta, meidän tulee osoittaa heille ymmärtävämme, että ensimmäinen tavoittelu on erottamattomassa yhteydessä muihin edellä mainittuihin ja että se on ihmiskokemuksen yhtenäisyyden kannalta olennaisen tärkeää. Meidän tulee korostaa sitä, että suuresti kunnioitamme tieteen panosta ihmiskunnan etenemisen hyväksi. Meidän tulee osoittaa kiinnostusta ja sympatiaa tieteen toimintoja kohtaan —

sitä kohtaan, mitä tiedemiehet itse asiassa tekevät. Jos näin liitämme kätemme tiedemiesten käteen ja annamme heille laajat mahdollisuudet kehittää entistä suurempaa sietävyyttä omia omalaatuisuuksiimme koh-

taan, jotka heistä saattavat tuntua kummallisilta, niin kuka ties vaikka jonakin päivänä he näkevät meidät kumppaneinaan etsittäessä parempaa maailmaa.

KANSALLISTEN PUHEENJOHTAJAIN NEUVOSTON 7.7.1999 HYVÄKSYMÄ

IUA Journalin tehtävänasettelu

IUA Journal on Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen neljännesvuosijulkaisu. Julkaisu perustettiin täyttämään seuraavia tarkoituksia:

—Rohkaisemaan vakavaa *Urantia-kirjan* opiskelua

—Edistämään kansainvälistä ymmärrystä ja kulttuurien välistä vuorovaikutusta sikäli kuin se liittyy lukijoiden yhteiseen toimintaan ja opiskeluun

—Tarjoamaan foorumi *Urantia-kirjaa* koskevien ideoiden ja tulkintojen oppineisuutta osoittavalla tavalla tapahtuvalle vaihdolle

—Keräämään ja julkaisemaan laajemman yleisön käyttöön IUA:n konferensseissa pidetyt esitelmät

—Kohdistamaan huomio lukijoiden esimerkillisiin palveluprojekteihin

—Pitämään IUA:n jäsenet ajan tasalla järjestön sisäisistä uutisista

Toimituspolitiikka:

IUA Journal hyväksyy julkaistaviksi tarjotut artikkelit seuraavalta pohjalta:

Ensisijainen mielenkiinto:

Urantia-kirjaan liittyvät aiheet, joihin kuuluvat muun muassa

jonkin aiheen tarkastelu

historiallinen tutkimustyö tai tuoreet löydöt

tieteellinen tutkimus tai tuoreet löydöt

Urantia-kirjaan liittyvät palveluprojektit

Urantia-kirjan ajatusten soveltaminen päivittäiseen elämään

vertaileva uskontotutkimus

maailmanlaajuista lukijakuntaa kiinnostavat uutiset

IUA:n kansallisissa ja kansainvälisissä konferensseissa pidetyt esitelmät; konferenssijärjestäjiä pyydetään toimittamaan kustakin konferenssista ainakin kaksi esitelmää julkaistaviksi.

Toissijainen mielenkiinto:

Urantia-kirjan opetusten inspiroima runous

Urantia-kirjan opetusten inspiroimat lyhyet meditatiiviset tai hengelliset työt

Hylättävät artikkelit:

Liikkeen sisäisten poliittisten kysymysten käsittely

Yksityinen ilmoitus

Urantia-säätiötä tai jotakin muuta järjestöä tai yksilöä arvosteleva aineisto

Kirjoitusten tarjoaminen:

IUA Journal ottaa vastaan artikkelitarjoukset julkaistaviksi joko seuraavassa tai jossakin myöhemmässä numerossa. Artikkelitarjouksista tulee *IUA Journalin* omaisuutta, eikä niitä palauteta. Ellei artikkelia käytetä, se säilytetään arkistossa mahdollista myöhempää käyttöä varten tai se voidaan siirtää jollekin toiselle IUA-julkaisulle harkittavaksi ja mahdollisesti julkaistavaksi. *IUA Journal* ei maksa kirjoittajille eikä anna kirjoittajille muitakaan etuisuuksia tällaisista vapaaehtoisista tarjouksista. Vaikka toimitus pyrkiikin ottamaan yhteyden kirjoittajiin toimitustyön aikana, *IUA Journal* varaa itselleen oikeuden harkintansa mukaan tehdä aineistoon toimituksellisia muutoksia. Vaikka *IUA Journal* on kiitollinen artikkelitarjouksista ja niistä riippuvainen, sen on mahdotonta henkilökohtaisesti kuitata jokainen tarjous; kullakin kirjoittajalla on tietenkin vapaus ottaa yhteyttä *IUA Journaliin* ja varmistaa, että hänen tarjouksensa on tullut perille.

Noudata seuraavia ohjeita tehdessäsi artikkelitarjouksia:

Artikkeleiden tulee olla koneella kirjoitettuja; ne voi tarjota paperille kirjoitettuna tai elektronisessa muodossa joko disketillä tai sähköpostitse lähetettynä.

Artikkeleiden pituuden tulisi olla 300—5000 sanaa.

Viittaus *Urantia-kirjan* tekstiin tai siitä lainattu kohta merkitään tavalla, jota käytetään *Urantia-kirjan Hakemistossa* (1993).

Muut viittaukset ja lainaukset merkitään dokumentoinnissa käytettyä sulkumerkkien sisään sulkemismenettelyä noudattaen. Sen sijaan, että tekstissä viitattaisiin numeroiin loppu- tai alaviitteisiin, kirjoita sulku-

merkkien sisään kirjoittajan sukunimi, julkaisuvuosi, ja viitattujen sivujen numerot. Esimerkiksi (Sandmel, 1979, s. 204-206). Sen jälkeen sisällytetyt artikkelin loppuun lähdeluettelo. Käytä seuraavaa formaattia:

Tekijä. (painovuosi). *Teoksen nimi*. Painopaikka: Julkaisija.

Kekkonen, U.K. (1979). *Sivalluksia*. Porvoo: WSOY.

Toimituskunta päättää artikkeleiden julkaisemisesta.

Artikkelin voi tarjota millä tahansa kielellä, jolla *Urantia-kirja* on julkaistu. Artikkelin voi tarjota mille tahansa Urantia-säätiön toimistolle ympäri maailmaa.

Tyyliä koskevat sovinnaisäännöt

Oikeinkirjoitus: *IUA Journal* ei noudata poissulkevasti mitään tiettyä englannin kielen oikeinkirjoitusjärjestelmää, vaan oikeinkirjoitus noudattaa kunkin kirjoittajan omaksumia sovinnaisääntöjä.

Välimerkkien käyttö: *IUA Journal* käyttää amerikkalaisen standardin mukaista välimerkitystä.

Lainaukset: *Urantia-kirjasta* otetut lainaukset kursivoidaan eikä niitä suljeta lainausmerkkien sisään. *Urantia-kirjasta* lainatut kursivoidut kohdat painetaan korostuksen säilyttämiseksi lihavoidulla kursiivilla. Kaikki lainaukset on osoitettava asianomainen sivu- ja kappalenumero merkitsemällä. Kokonaiseen lukuun voidaan viitata ilmoittamalla luvun numero ilman sivu- ja kappalenumeroita. Lukujen numeroituihin jaksoihin viitataan asianomaiset sivu- ja kappalenumerot merkiten.

Muu kursiivin käyttö: *IUA Journalin* tekstissä kursii-
via ei käytetä muutoin kuin kirjojen ja muiden julkaisujen nimissä. Yksittäisen kirjoittajan tekstissä esiintyvät korostukset painetaan lihavoituna tekstinä. Esimerkkeinä käytetyt sanat ja sanonnat painetaan kaksinkertaisten lainausmerkkien sisällä.

Internetin *Urantia-kirja* -koulu (UBIS)

UBIS on lähtenyt loistavasti alkuun. Opetussuunnitelman mukaiset viisi kurssia ovat täynnä ja opiskelu on menossa. Kurssit ovat houkutelleet englanninkielisiä lukijoita monista maista, ja opettaja/vetäjät kertovat innostuneesta ja kiinnostuneesta kurssiosallistumisesta.

Kurssit ovat kestoltaan kahdeksan viikkoa, ja niiden formaatti noudattaa sokratelaista opetusmenetelmää: kysymyksiä ja ohjattua vastausten käsittelyä.

UBIS katsoo jo tulevaisuuteen ja suunnittelee seuraavaa eli talvi- ja kevätkauden kurssiohjelmia. Etsimme pitkäaikaisia lukijoita, joilla on halua palvella opettaja/vetäjinä. Jos sinulla on opettajan kokemusta

(muodollista tai ei-muodollista), internet-taitoja, aikaa ja ehkäpä jokin mielialaie, harkitse ystävällisesti jonkin opetuskokonaisuuden vetämistä tulevana keväänä.

Tämä on uusi ja kiintoisa palveluprojekti, ja toivomme, että moni teistä haluaa tuoda kykynsä ja liikenevän aikansa käyttöömme tulemalla mukaan tähän hankkeeseen.

Ota ystävällisesti yhteyttä Dorothy Elderiin, UBIS:n puheenjohtajaan, osoitteella delder03@sprynet.com lisätietoja saadaksesi. Meidän on tarpeen saada tietää kiinnostuksestasi kohta puolin, sillä ensi lukukauden suunnittelu alkaa 1. lokakuuta.

Tuhatvuosialoitekomitean julkilausuma

The Gulley, Vermont, Yhdysvallat

13. kesäkuuta 1999

Tuhatvuosialoitekomitean usko yhteisesti, että maailmanlaajuisen lukijakunnan keskuudessa ilmenevä aito tarpeiden yhteisyys palvelee parhaiten viidennen aikakausikohtaisen ilmoituksen etua astuessamme seuraavalle vuosituhanalle.

Tähän päästöksemme ja samalla lukijayhteisön piirissä toimivien järjestöjen itsesääntöistä sisäisiin asioihin puuttumattomuutta viimeiseen saakka kunnioittaen suosittelimme yksimielisesti, että Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja The Urantia Book Fellowship [Urantia-kirjan toverikunta] luovat välilleen yhteistoimintaan perustuvan liittoutuman.

Vaikka osallistujien yhteinen kokemus ja syvenevät ystävyysuhteet, jotka olivat olennainen osa heidän työtään, liittävätkin heidät ainaisesti toisiinsa, olemme kuitenkin päättäneet purkaa Tuhatvuosialoitekomitean ja rohkaita olemassa olevia järjestöjä jatkamaan tätä prosessia.

Ystävyydellä,

Travis Binion	Carolyn Kendall	Janet Farrington	Gustavo Proaño	Fred Harris
Chris Ragetly	Sioux Harvey	Nancy Shaffer	David Kantor	Paul Snider
Seppo Kanerva	Kathleen Swadling	Hoite Caston	Eddie King	Steve Dreier
Lyn Lean	Dave Elders	Dan Massey	Marta Elders	Jane Ploetz

IUA JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; *toimittajat* Kathleen Swadling, Trevor Swadling ja Seppo Niskanen.

Tekninen henkilökunta ja reportterit

James A. Woodward, *USUA:n ja länsi-USA:n reportteri ja valokuvaa-ja*; Steve Shinall, *kaakkois-USA:n reportteri*; Seppo Niskanen, *Euroopan reportteri*.

Muunkielisten painosten toimitushenkilöstö

Seppo Niskanen, *suomen kielen toimittaja*; Seppo Kanerva *suomen kielen kääntäjä*; Chris Ragetly ja Jean Royer, *ranskan kielen kääntäjät*.

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuosittilaus (neljä numeroa): FIM 50; USD 15; AUD 15

Irtonumerot: FIM 15; USD 4; AUD 4

Muilla kielillä toimitettujen painosten tilaus hinnat julkaistaan JOURNALin ilmestyttyä kyseisellä kielellä. Etukäteistiedustelut suunniteltujen, muttei vielä julkaistujen, muunkielisten painosten hinnoista voi osoittaa Urantia-säätiön toimistoille eri maissa.

Tilausmenettely:

Vuosittilauksen ja irtonumerot voi maksaa Urantia-säätiön Suomen-toimiston pankkitilille PSP 800012-70160873. Pankkisiirtomaksueen "Tiedotuksia" -osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitteen.

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeelliseksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken International Urantia Association JOURNALille tarkoitettaman postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia-säätiön keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA JOURNALista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin seuraavista Urantia-säätiön toimistoista:

KESKUSTOIMISTO—AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1-773-525 3319
Fax: +1-773-525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Kotisivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI—POHJOISMAAT—VIRO—VENÄJÄ

Urantia Foundation / Urantia-säätiö /
Urantia-stiftelsen
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561
Fax: (09) 496 225
Sähköposti: seppo.kanerva@kolumbus.fi

AUSTRALIA—UUSI-SEELANTI—AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./Fax: +61-2-9970 6200
Sähköposti: urantia@ozemail.com.au
Kotisivu: <http://www.ozemail.com.au/~urantia>

ISO-BRITANNIA

Urantia Foundation
Little Field, Crocker End
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
United Kingdom
Puh./Fax: +44-01491-641 922
Sähköposti: chris_moseley@mon.bbc.co.uk

RANSKA—BELGIA

Urantia France S.A.
8, passage de la Bonne Graine
75011 PARIS, France
Puh: +33-01-480 660 11
Fax: +33-01-480 659 09
Sähköposti: georges.michelson-dupont@vanadoo.fr
Kotisivu: <http://www.urantia.org>